Министерство народного образования БССР
БЕЛОРУССКИЙ ОРДЕНА ТРУДОВОГО КРАСНОГО ЗНАМЕНИ
ТЕХНОЛОГИЧЕСКИЙ ИНСТИТУТ ИМЕНИ С.М. КИРОВА

А.А. Янушкевич, А.А. Барташевич, Ю.А. Бруевич

ТЕРМИНОЛОГИЧЕСКИЙ РУССКО-БЕЛОРУССКИЙ СЛОВАРЬ ПО ДЕРЕВООБРАБОТКЕ

для студентов спец. 26.02, 17.04

Минск 1991

УДК 674.684

Рассмотрено и рекомендовано к изданию редакционно-издательским советом БТИ им. С.М. Кирова.

Янушкевич А.А., Барташевич А.А., Бруевич Ю.А. Терминологический русско-белорусский словарь по деревообработке. Для спец. 26.02, 17.04. Учебное пособие. - Мн.: БТИ им. С.М. Кирова, 1991.

Научный редактор, кандидат филологических наук, старший научный сотрудник института языкознания АН БССР И.Я. Яшин
Рецензенты: младший научный сотрудник института литературы АН БССР М.П. Барташевич; Главный инженер проекта НПО "Минскпроектмебель" А.П. Заборонок

Приведено около 850 наиболее употребительных в деревообрабатывающей промышленности слов и даны определения наиболее важных понятий, способствующих изучению специальных дисциплин на белорусском языке.

Предназначен для студентов специальностей 26.02 "Технология деревообработки" и 17.04 "Машины и механизмы лесного комплекса".

5-7830-0158-9

О ПОЛЬЗОВАНИИ СЛОВАРЕМ

Производные от общего корня и близкие по значению слова объединяются в гнезде. Общая часть заглавного слова гнезда отделяется параллельными (‖), в производных словах того же гнезда эта неизменяемая часть слова обозначается знаком ~ (тильда). Например: СОПРЯ‖ГАТЬ спалучаць; ~ЖЕННЫЙ спалучаны.

В переводах принята следующая схема разделительных знаков: синонимы отделяются запятой, более отдаленные значения - точкой с запятой, разные значения - цифрами. Например: ПРЕДМЕТ 1. прадмет; 2. дысцыпліна. Синонимичные варианты в отдельных случаях помещены в круглые скобки. Например: чыставое (канчатковае) шліфаванне.

На всех русских и белорусских словах ставится ударение. Знак ударения не ставится над односложными словами, словами с ударениями на "ё" и в определениях.

Русские слова даются прописными буквами, переводные белорусские и определения - строчными. Определения даются только на белорусском языке.

Имена существительные даются в именительном падеже единственного числа, за исключением случаев, когда они употребляются только во множественном числе. После белорусских переводов имен существительных указывается форма родительного падежа с последним неизменяемым согласным основы слова, а также род (м - мужской; ж - женский; ср. - средний). Формы родительного падежа белорусских существительных приводятся полностью в тех случаях, когда слово односложное. Если существительное не склоняется, после него приводится помета (нескл.).

При повторении заглавного слова в тексте определения оно обозначается буквой с точкой.

Если слово имеет несколько значений, а в словаре дается только одно, в скобках указывается, в какой области употребляется слово (хим. - химия, техн. - техника, биол. - биология).

АБ КАРЫСТАННІ СЛОЎНІКАМ

Вытворныя ад агульнага кораня і блізкія па значэнню словы аб'ядноўваюцца ў гняздзе. Агульная частка загаловачнага слова гнязда аддзяляецца паралельнымі лініямі (||), у вытворных словах таго ж гнязда гэта нязменная частка слова абазначаецца знакам ~ (тыльда). Напрыклад: СОПРЯ||ГАТЬ спалучаць; ~ЖЕННЫЙ спалучаны.

У перакладах прынята наступная схема раздзяляльных знакаў: сінонімы аддзяляюцца коскай, больш аддаленыя значэнні - кропкай з коскай, розныя значэнні - лічбамі. Напрыклад: ПРЕДМЕТ 1. прадмет; 2. дысцыпліна. Сінанімічныя варыянты ў асобных выпадках змешчаны ў круглыя дужкі. Напрыклад: чыставое (канчатковае) шліфаванне.

Націск ставіцца над усімі рускімі і беларускімі словамі. Не ставіцца націск над аднаскладовымі словамі, а таксама над словамі з націскным "ё" і ў азначэннях.

Рускія словы даюцца вялікімі літарамі, перакладныя беларускія і азначэнні - малымі. Азначэнні даюцца толькі на беларускай мове.

Назоўнікі даюцца ў назоўным склоне адзіночнага ліку, апрача выпадкаў, калі яны ўжываюцца толькі ў множным ліку. Пасля беларускіх перакладаў назоўнікаў вызначаецца форма роднага склону з апошнім нязменным зычным асновы слова, а таксама род (м. - мужчынскі; ж - жаночы; н - ніякі). Формы роднага склону беларускіх назоўнікаў даюцца цалкам у тых выпадках, калі слова аднаскладовае. Калі назоўнік не скланяецца, пасля яго даецца памета (нескл.).

Пры паўтарэнні загаловачнага слова ў тэксце азначэння яно абазначаецца вялікай літарай з кропкай пасля яе.

Калі слова мае некалькі значэнняў, а ў слоўніку даецца толькі адно, тады ў дужках указваецца, у якой галіне ўжываецца слова (хим. - химия, техн. - техника, биол. - биология).

022010

А

АВТОЛЕСОВО́З аўталесаво́з, -за, м.

АВТОМА́Т аўтама́т, -та, м.

Машына, якая выконвае работу без удзелу чалавека.

АВТОМАТИЗА́ЦИЯ аўтаматыза́цыя, -цыі, ж.

АВТОМАТИ́ЧЕСКАЯ ЛИ́НИЯ аўтаматы́чная лі́нія.

Сістэма агрэгатаў ці машын, злучаных транспартным прыстасаваннем, якое ў пэўнай паслядоўнасці пераносіць вырабы ад адной машыны да другой і забяспечвае разам з каманднымі прыстасаваннямі іх апрацоўку.

АВТОПОГРУ́ЗЧИК аўтапагру́зчык, -ка, м.

Самарухаючаяся машына для гружэння, разгружвання і перавожвання грузаў.

АГРЕГА́Т агрэга́т, -та, м.

Злучэнне некалькіх разнатыпных машын для агульнай работы.

АДАПТА́ЦИЯ адапта́цыя, -цыі, ж.

А. (да святла) - зніжэнне чуллівасці вока да колеру пры вялікай асветленасці.

А. (да цемнаты) - павышэнне чуллівасці вока да колеру пры малой асветленасці.

АНА́ЛИЗ ана́ліз, -зу, м.

АНА́ЛОГ ана́лаг, -гу, м.

Прадмет, сходны с праектыруемым альбо ацэньваемым.

АНТИСЕПТИ́РОВАНИЕ антысептава́нне, -ння, ср.

А. піламатэрыялаў.

АНТРОПОМЕ́ТРИЯ антрапаме́трыя, -рыі, ж.

Галіна навукі аб чалавеку, якая займаецца вымярэннямі чалавечага цела і яго частак. На даных А. асноўваецца стандартызацыя прадметаў, абслугоўваючых чалавека, а таксама рацыянальнае абсталяванне рабочых месцаў.

АППАРА́Т апара́т, - та, м.

[redacted]

АППЛИКА́ЦИЯ аплікацыя, -цыі, ж.

Спосаб атрымання адлюстравання шляхам накладання (наклеп-

вання) яго частак на фон, на аснову, на поле.

АССОРТИМЕНТ асартымент, -ту, м.

Састаў і суадносіны асобных відаў вырабаў пры выпусканні прадукцыі альбо ў сферы спажывання.

АСПИРАНТ аспірант, -та, м; ~КА аспірантка, -кі, ж; ~УРА аспірантура, -ры, ж.

АЦЕТОН (хим.) ацэтон, -ну, м.

Б

БАГЕТ багет, -ту, м; ~НЫЙ багетны, багетавы.

БАГОР багор, -гра, м.

Шост з металічным крукам і вастрыём (скарыстоўваецца на сплаве лесу, пры тушэнні пажару і г.д.).

БАЛАНС баланс, -су, м. (баланс драўніны).

БАЛКА (строит.) бэлька, -кі, ж.

БАЛЯСИНА баляса, -сы, ж; балясіна, -ны, ж.

Точаны фігурны слупок поручняў (парэнчаў).

БАССЕЙН басейн, -на, м.

Штучны або прыродны вадаём; вадазабор - б. Дняпра.

БЕРЕЗА бяроза, -зы, ж.

БИБЛИОТЕКА бібліятэка, -кі, ж.

БОЛВАНКА балванка, -кі, ж.

1. Злітак металу, атрыманы пасля разліўкі яго ў формы.
2. Кавалак жалеза, дрэва, прыгатаваны для вырабу чаго-небудзь.

БОЛТ болт, болта, м.

БОН бон, -на, м.

Плывучая перашкода з бярвенняў і інш. на рэках або азёрах.

БОНДАРЬ бондар, -ра, м.

Рабочы, які выробляе бочкі.

БРАК брак, -ку, м.

Сапсаваная прадукцыя. Псаванне, пашкоджанне прадукцыі.

БРАКЕР бракёр, -ра, м.

БРАКОВАТЬ бракаваць

БРАКОВКА бракаванне, -ння, ср.

БРЕВНО бервяно, -на, ср.

Круглы доўгі кавалак драўніны, адрэзаны ад ствала дрэва.

БРИГАДА брыгада, -ды, ж.

БРИКЕТ брыкет, -ту, м.

Плітка (плиткі) якога-небудзь спрасаванага матэрыялу. Напрыклад, пілавіння.

БРИКЕТИРОВАТЬ брыкетаваць.

БРУС брус, -са, м. Доўгі двух-, трох-, чатырохгранны кавалак дрэва, таўшчынёй 100 мм і больш.

БРУСОК брусок, -ска, м.

БУМАГА папера, -ры, ж.

Матэрыял для пісьма і іншых мэт, выраблены з драўнянай і іншай масы.

БУМАГОРЕЗАЛЬНЫЙ паперарэзальны

БУМАЖНЫЙ папяровы.

БУК (бот.) бук, буку, м.

БУНКЕР бункер, -ра, м.

Ёмістасць, якая спецыяльна прыстасавана для захоўвання сыпкіх матэрыялаў. Б. для пілавіння.

В

ВАГОН вагон, вагона, м.

ВАГОНЕТКА ваганетка, -кі, ж.

ВАЛ вал, -ла, м.

ВАЛЬ||ЦЕВАТЬ (техн.) вальцаваць; ~ЦОВКА вальцоўка, -кі, ж.; ~ЦОВЩИК вальцоўшчык, -ка, м.

Вальцоўка, прапусканне піл паміж валамі.

ВАННА ванна, -нны, ж.

Ванна для антысептавання дошак.

ВАТА вата, -ты, ж.

ВАТИН вацін, -ну, м.

ВЕДОМОСТЬ ведамасць, -ці, ж.

ВЕНТИЛЯТОР вентылятар, -ра, м.

ВЕРШИНА вяршыня, -ні, м.

ВЕТКА галіна, -ны, ж.
Бакавы адростак дрэва; сук з вецщем.

ВЕШАЛКА вешалка, -кі, ж.

ВЕЩЕСТВО рэчыва, -ср; (материя) матэрыя, -рыі, ж.

ВЗАИМОЗАМЕНЯЕМОСТЬ узаемазамяняльнасць,-ці, ж.

ВЗВЕСИТЬ узважыць.

ВИБРАЦИЯ вібрацыя, -цыі, ж; дрыжанне, хістанне (вібрацыя разца).

ВРЕМЯ час, часу, м.

ВКОСЬ накасяк.
Не прама, па дыяганалі, з вугла на вугал.

ВЛАГА вільгаць, -ці, ж.

ВЛАГОЕМКИЙ вільгацеёмісты

ВЛАЖНОСТЬ вільготнасць, -ці, ж.
Ступень насычанасці вільгаццю

ВЛИЯНИЕ уплыў, - лыву, м.

ВМЕСТИМОСТЬ ёмістасць, -ці, ж.
Здольнасць змясціць у сабе пэўную колькасць чаго-небудзь; умяшчальнасць, унутраны аб'ём (Ёмістасць рэзервуара).

ВМЕЩ||АТЬ умяшчаць, утоўпліваць;~АТЬСЯ умяшчацца, тоўпіцца.

ВНЕЗАПНО раптам, раптоўна.

ВНИМАНИЕ увага. -гі, ж.

ВОДОЕМ вадаём, -ма, м.

ВОДОКАЧКА вадакачка, -кі, ж.

ВОДОПРОНИЦАЕМОСТЬ водапранікальнасць, -ці, ж.

ВОЗГОРАЕМОСТЬ узгаральнасць, -ці, ж.

ВОЗДУХ паветра, ж.

ВОЗДУХОНАГРЕВАТЕЛЬ паветранагравальнік, -ка, м.

ВОЗДУХОПРОНИЦАЕМОСТЬ паветрапранікальнасць, -ці, ж.

ВОЗРАСТ узрост, -ту, м.

ВОЙЛОК лямец, -мцу, м.

ВОЛОКН||О валакно, -на, ср; ~ИСТОСТЬ валакністасць, -ці, ж; ~ИСТЫЙ валакністы

ВОЛНА хваля, -лі, ж; ЗВУКОВАЯ ВОЛНА гукавая хваля.

ВОЛНИСТЫЙ хвалісты, хвалепадобны.

ВОЛОКНИСТЫЙ валакністы.

ВОПРОС пытанне, -ння, ср.

ВОРС ворс, -су, м;~ИСТЫЙ ворсісты.

ВОЩЕНИЕ вашчэнне, -ння, ср; васкаванне, -ння, ср.

ВПАДИНА упадзіна, -ны, ж; яміна, -ны, ж.

ВПЕРВЫЕ упершыню

ВТИРАНИЕ (действие) уціранне, -ння, ср.

ВТОРИЧНО паўторна; (второй раз) другі раз, другім разам.

ВТОРИЧНЫЙ (повторный); другаразовы; (производный, зависимый) другасны; (второстепенный) другарадны; (побочный) пабочны.

ВУЗ (высшее учебное заведение) ВНУ (вышэйшая навучальная установа)

ВЫГИБ выгіб, -бу, м; выгін, -ну, м;~АНИЕ выгінанне, -ння, ср; выгібанне, -ння, ср.

ВЫГНУ||ТОСТЬ выгнутасць, -ці, ж;~ТЫЙ выгнуты;~ТЬ выгнуць.

ВЫГРУЖАТЬ выгружанне, -ння, ср., выгружванне, -ння, ср.

ВЫГРУЗКА выгрузка, -кі, ж.

ВЫД||АВИТЬ выціснуць;~АВЛИВАНИЕ выцісканне, -ння, ср; ~АВЛИВАТЬ выціскаць

ВЫДАЛБЛИВАТЬ выдоўбваць

ВЫДВИГАНИЕ высоўванне, -ння, ср; выцягванне, -ння, ср.

ВЫДВИГАТЬ высоўваць; выцягваць; ~ЯЩИК ИЗ СТОЛА выцягваць шуфляду са стала .

ВЫДЕРГИВАТЬ вырываць, выдзіраць, выцягваць.

ВЫДЕРЖКА (техн.) вытрымка, -кі, ж. (тэхналагічная в.)

ВЫЖИГАНИЕ выпальванне, -ння, ср.

ВЫКЛЮЧАТЕЛЬ выключальнік, -ка, м.

ВЫРАВНИВАНИЕ выраўноўванне, -ння, ср.

ВЫСОТА вышыня, -ні, ж.

ВЫСУШИВАНИЕ высушванне, -ння, ср.

ВЫСЫХАНИЕ высыханне, -ння, ср.

ВЫТАЧИВАТЬ выточваць

ВЫТИРАТЬ выціраць

ВЫХОД выхад, -ду, м;

Колькасць прадукцыі, якая атрымана на адзінку сыравіны.

ВЯЗ||КИЙ вязкі; ліпкі; клейкі; ~КОСТЬ вязкасць, -ці, ж; ліпкасць, -ці, ж; клейкасць, -ці, ж.

Г

ГАБАРИТ габарыт, -ту, м.

Знешнія абрысы прадметаў (машын, вагонаў, будынкаў і да т.п.); памер, велічыня чаго-небудзь.

ГАЗОГЕНЕРАТОР газагенератар, -ра, м.

Апарат для ператварэння цвёрдага або вадкага паліва ў гаручы газ.

ГАЙКА гайка, -кі, ж.

ГАЛСТУКОДЕРЖАТЕЛЬ гальштукатрымальнік, -ка, м.

ГАЛТЕЛЬ галтэль, -ля, м.

Дэкаратыўны элемент у выглядзе паглыблення, якое выбрана на вонкавай паверхні дэталі.

ГАЛЬВАНОМЕТР гальванометр, -ра, м.

ГАРДЕРОБ гардэроб, -ба, м.

I. Шафа для адзення. 2. Месца ў грамадскім памяшканні для захоўвання верхняга адзення; раздзявальня. 3. Адзенне аднаго чалавека (гардэроб артыста).

ГАРНИТУР гарнітур, -ру, м. Камплект прадметаў пэўнага прызначэння (гарнітур мэблі, сталовы гарнітур).

ГВОЗДОДЕР цвікадзер. -ра, м.

ГВОЗДЬ цвік, -ка, м.

Металічны або драўляны завостраны стрыжань.

ГЕНЕРАТОР генератар, -ра,

Машына для ператварэння механічнай энергіі ў электрычную.

ГЕРМЕТИЧНЫЙ герметычны.

Які наглуха закрываецца і зусім не прапускае вадкасці і газу (герметычныя дзверы).

ГИГРОСКОП гі[illegible]п, -па, м; ~ИЧЕСКИЙ гіграскапічны

ГИДРАВЛИКА гідраўліка, -кі, ж.

Навука аб законах раўнавагі і руху вадкасцей і спосабах практычнага прымянення гэтых законаў.

ГИДРАНТ гідрант, -та, м.

ГИДРОДИНАМИКА гідрадынаміка, -кі, ж.

ГИДРОЛИЗ (хим.) гідроліз, -зу, м.

ГЛУБИНА глыбіня, -ні, ж.

ГЛЯНЕЦ глянец, -нцу, м.

ГНИЕНИЕ гніенне, -ння, ср; гніццё, -цця, ср.

ГНИЛЬ гніль, -лі, ж.

ГОБЕЛЕН габелен, -на, м.

I. Насценны дыван ручной работы з вытканай на ім карцінай, узорам. 2. Дэкаратыўная ўзорыстая тка[illegible]

ГОДНОСТЬ годнасць, -ці, ж.

Станоўчыя якасці, якія адпавядаюць пэўным патрабаванням і робяць каго-, што-небудзь прыгодным для чаго-небудзь; вартасць, прыгоднасць (годнасць абсталявання).

ГОНТ гонта, -ты, ж.

Дахавы матэрыял у форме невялікіх дошчачак, востра заструганых з аднаго боку і з пазам - з другога.

ГОРБЫЛЬ аполак, -лка, м.

Крайні, з аднаго боку выпуклы піламатэрыял, які атрымліваецца пры далявой распілоўцы бервяна.

ГОСТИНАЯ гасцінаая, -най, ж.

ГРАБ граб, -ба, м.

ГРАНЬ грань, -ні, ж.

I. Лінія, граніца, якая раздзяляе што-небудзь. 2. Адна плоскасць ломанай паверхні цела, старана геаметрычнай фігуры (грані куба). 3. Рабро, якое ўтвараецца на месцы перасячэння дзвюх плоскасцяў (рабро дошкі).

ГРАФИК графік , -ка, м.

I. Дыяграма, якая пры дапамозе крывых ліній паказвае стан, развіццё чаго-небудзь. Графік росту прамысловай прадукцыі. 2. План работ з дакладнымі паказчыкамі нормаў і часу выканання.

ГРЕЙФЕР грэйфер, -ра, м.

Прыстасаванне, механізм для захвату грузаў.

Д

ДАВЛЕНИЕ ціск, -ку, м.

Сіла, дзеючая на якую-небудзь паверхню.

ДВИГАТЕЛЬ рухавік, -ка, м.

ДВУХСТОРОННИЙ двухбаковы.

ДВУХСКАТН||ЫЙ двухсхільны;~АЯ КРЫША двухсхільны дах

ДВУХСТВОРЧАТЫЙ двухстворкавы.

ДВУХЭТАЖНЫЙ двухпавярховы

ДЕЙСТВИЕ дзеянне, -ння, ср.

ДЕКОР дэкор, -ра, м;~АТИВНЫЙ дэкаратыўны.

Д. - сукупнасць элементаў вонкавага віда прадмета, прызначаных для яго ўпрыгожвання.

ДЕКОРАТИВНОСТЬ (свойства) дэкаратыўнасць, -ці, ж.

ДЕКОРИРОВАТЬ дэкарыраваць.

ДЕЛАТЬ рабіць.

ДЕРЕВО дрэва, ср.

ДЕРЕВООБРАБ||АТЫВАЮЩИЙ дрэваапрацоўчы;~ОТКА дрэваапрацоўка, -кі, ж.

ДЕРЕВЯННЫЙ драўляны.

ДЕРЖАТЬ трымаць.

ДЕТАЛЬ дэталь, -лі, ж.

Выраб, які зроблены з аднароднага матэрыялу без прымянення зборачных аперацый. Яна можа быть склеенай, зваранай ці сшытай з некалькіх загатовак.

ДЕФЕКТ дэфект, -ту, м.

ДЕФОРМАЦИЯ дэфармацыя, -цыі, ж.

ДЕГОТЬ дзёгаць, -гцю, м.

Цёмная густая вадкасць - прадукт сухой перагонкі драўніны, торфу, каменнага вугалю .

ДИАМЕТР дыяметр, -ра, м.

ДИВАН канапа, -пы, ж.

Від мэблі для сядзення і ляжання (са спінкай і падлакотнікамі).

ДИЗАЙН дызайн, -на, м.

Від творчай дзейнасці, галоўнай мэтай якой з'яўляецца стварэнне гарманічнага асяроддзя, задавальняючага матэрыяльныя і духоўныя запатрабаванні.

ДИПЛОМ дыплом, -ма, м; Д. С ОТЛИЧИЕМ дыплом з адзнакай.

ДИСК дыск, -ка, м.

ДИСПЕРС||ИЯ дысперсія, -сіі, ж;~НЫЙ дысперсны

ДИСПЕРСИОННЫЙ дісперсійны.

ДИССЕРТАЦИЯ дысертацыя, -цыі, ж.

ДИСТАНЦИОННЫЙ дыстанцыйны,

ДЛИНА даўжыня, -ні, ж.

ДОЗА доза, -ы, ж.
Пэўная колькасць, норма чаго-небудзь (лякарства, рэчыва).

ДОЛБ||ИТЬ даубці;~ЛЕНИЕ дзяўбанне, -ння, ср;~ЛЕНЫЙ доўбаны; ~НЯ даўбешка, -кі,ж., даўбня, -ні,ж.

ДОЛГОВЕЧНОСТЬ доўгавечнасць, -ці, ж.

ДОМОСТРОЕНИЕ домабудаванне, -ння, ср.

ДОПУСК допуск, -ску, м;~АЕМЫЙ дапушчальны.

ДОСКА дошка, -кі, ж.

ДОЩЕЧКА дошчачка, -кі, ж.

ДРАНЬ дранка, -кі, ж.,драніца, -цы,ж.
Тонкія дошчачкі для крыцця даху або для абівання сцен перад тынкоўкай.

ДРЕВЕСИНА драўніна, -ны, ж.

ДРОБИЛКА драбілка, -кі, ж.

ДРОВА дровы, дроў.

ДРОВЯНОЙ САРАЙ дрывотня, -ні, ж.
Месца, памяшканне, дзе сякуць і складваюць дровы.

ДУБИНКА дручок, -ка, м.
Кароткае круглае палена з вычасанай ручкай.

Е

ЕДИНИЦА адзінка, -кі, ж.

ЕЛЬ яліна, -ны, ж.

Ж

ЖЕРДЬ жардзіна, -ны, ж.
Доўгі шост з тонкага ствала дрэва.

ЖИДКОСТЬ вадкасць, -ці, ж.

ЖИД||КИЙ I. вадкі;~КОЕ ТОПЛИВО вадкае паліва; 2.рэдкі ж. ЛЕС рэдкі лес;~КОСТЬ вадкасць, -ці, ж.

ЖИЗНЕСПОСОБНОСТЬ жыццяздольнасць, -ці, ж.

ЖИЛИЩЕ жыллё, -лля, ср.,жытло, -ла, ср.

ЖИЛИЩНО-БЫТОВОЙ жыллёва-бытавы.

ЖУРНАЛ I. часопіс, -са, м; 2. журнал, -ла, м.

З

ЗАБОЛОННЫЙ (бот.) абалонны ,абалоністы.

ЗАБОЛОНЬ (бот.) абалона, -ны, ж.

ЗАВОД завод, -да, м.
Прамысловае прадпрыемства (дрэваапрацоўчы завод).

ЗАВОДОУПРАВЛЕНИЕ заводакіраўніцтва, ср.

ЗАГИБ загіб, -бу, м; загін, -ну, м;~АТЬ загінаць, загібаць.

ЗАГОТОВИТЬ нарыхтаваць; падрыхтаваць

ЗАГОТОВКА загатоўка, -кі, м.
Паўфабрыкат для вырабу дэталі ; незакончаны выраб.

ЗАГРУЖАТЬ загружаць;~СЯ загружацца.

ЗАГРУЖЕННОСТЬ загружанасць, -ці, ж.

ЗАГРУЗКА загрузка -кі, ж.

ЗАГРУЗЧИК загрузчык , -ка, м.

ЗАДВИГАТЬ засоўваць

ЗАДВИЖКА засоўка, -кі, ж.

ЗАДЕЛ зароб, -бу, м.

ЗАЖАТИЕ заціскание, -ння, ср.

ЗАЗЕМЛЕНИЕ зазямленне, -ння, ср.

ЗАЗОР зазор, -ру, м; шчыліна, -ны, ж.

ЗАЗУБРИНА шчарбіна, -ны, ж; зазубіна, -ны, ж.

ЗАКАЗ заказ, -зу, м.

ЗАКАЗЧИК заказчык, -ка, м.

ЗАКЛЕПКА I.(действие) заклёпванне, -ння , ср.
2. (предмет) заклёпка, -кі, ж.

ЗАКРАШИВАТЬ зафарбоўваць

ЗАКРЕП||ИТЬ замацаваць;~ЛЕНИЕ замацаванне, -ння, ср; ~ЛЯТЬСЯ замацоўвацца

ЗАКРУГЛЕНИЕ закругленне, -ння, ср.

ЗАМОК замок, -мка, м.
Спосаб мацавання, злучэння драўляных дэталяў.

ЗАМОРАЖИВАНИЕ замарожванне, -ння, ср.

ЗАНАВЕС заслона, -ны, ж.

ЗАОСТР||ЕНИЕ завастрэнне, -ння, ср;~ЕННОСТЬ завостранасць, -ці, ж;~ИТЬ завастрыць.

ЗАПАЗДЫВАНИЕ спазненне, -ння, ср,

ЗАПАС запас, -су, м;~АТЬСЯ запасацца

ЗАПЛАТА лата, -ты, ж., лапік, -ку, м.
Кавалак матэрыі або скуры, якім зашываюць дзірку ў адзенні, абутку і інш.

ЗАПЛЕЧИКИ (техн.) заплечыкі, -каў.

ЗАПОЛНЕНИЕ запаўненне, -ння, ср.

ЗАПРАВИТЬ I. уставіць; уладзіць. 2. наладзіць.
I.Уладзіць дэталь. 2. Наладзіць станок.

ЗАПРУДА гаць, гаці, ж.
I. Насціл з бярвенняў ці галля для праезду цераз балота; грэбля. 2. Запруда на рацэ.

ЗАРАБАТЫВАТЬ зарабляць

ЗАРПЛАТА зарплата, -ты, ж.

ЗАРУБКА зарубка, -кі, ж.
Адзнака рубячым прадметам (тапаром) на бервяне.

ЗАСОРЕНИЕ засмечванне, -ння, ср; забруджванне, -ння, ср.; запарушванне, -ння, ср; засор, -ру, м.

ЗАТВЕРДЕВАТЬ цвярдзець, зацвердзяваць

ЗАТЕС зачос, -су, м.

ЗАТОЧКА завострыванне, -ння, ср.; заточванне, -ння, ср.

ЗАТУПЛИВАНИЕ затупліванне, -ння, ср.

ЗАХВАТ захват, -та, м.
Прыстасаванне для ўтрымання грузаў пры іх транспартыроўцы.

ЗАЧИЩАТЬ зачышчаць.

ЗАЩИТА абарона, -ны, ж.

ЗВУК гук, гуку, м.

ЗВУКОПРОНИЦАЕМОСТЬ гукапранікальнасць, -ці, ж.

ЗЕРКАЛО люстра, -ра, ср; люстэрка, ср.

ЗНАНИЕ веды, -даў,

ЗОДЧИЙ дойлід, -да, м.

ЗОНА зона, -ны, ж.
Прастора паміж якімі-небудзь межамі (Безсучковая з. дошкі).

ЗУБ зуб, -ба, м.
Зуб у піле.

И

ИВА вярба, -бы, ж.

ИЗА... іза...
Першая састаўная частка складаных тэрмінаў, якая абазначае: роўны, аднолькавы, напр.: ізабара (лінія на карце, якая злучае месцы з аднолькавым атмасферным ціскам), ізатэрма (лінія на карце, якая злучае месцы з аднолькавай сярэдняй тэмпературай) і інш.

ИЗГИБ выгіб, -бу, м.

ИЗГИБАТЬ выгібаць.

ИЗГОТ||АВЛИВАТЬ (производить) выpабляць, рабіць;~ОВЛЕНИЕ (производство) выраб, -бу, м.

ИЗДАВАТЬ (публиковать) выдаваць.

ИЗДЕЛИЕ выраб, -бу, м.
Прадмет альбо набор прадметаў, які падлягае вырабу і ўключаны ў вытворчую праграму прадпрыемства.

ИЗМЕЛЬЧАТЬ драбіць, драбніць.

ИЗМЕРЕНИЕ вымярэнне, -ння, ср.

ИЗНАШИВАЕМОСТЬ зношвальнасць, -ці, ж.

ИЗНОС знос, -су, м., зношвальнасць, -ці, м.

ИЗНОСОСТОЙКИЙ зносаўстойлівы, нязносны.

ИЗУЧАТЬ вывучаць

ИМИТАЦИЯ імітацыя, -цыі, ж.

Падражанне, падздзелка, якая прымяняецца з мэтай адлюстравання простымі і таннымі сродкамі якога-небудзь складанага альбо дарагога прыёму мастацка-декаратыўнай апрацоўкі драўніны.

ИМПОРТ імпарт, -ту, м.

ИНЖЕНЕР інжынер, -ра, м.

ИНСТИТУТ інстытут, -та, м.

ИНСТРУМЕНТ І. інструмант, -та, м. Ручная прылада для выканання якой-небудзь работы. (Сталярныя інструманты). 2. Рэштунак, -ка, м. Сукупнасць такіх прылад (няма інструманту). 3. Прыбор для утварэння музычных гукаў; музычны інструмант.

ИНТАРСИЯ інтарсія, -сіі, ж.

Від інкрустацыі, пры якой у драўляную паверхню ўразаюцца драўляныя дэталі.

ИНТЕРЬЕР інтэр'ер, -ра, м.

Унутраная частка памяшкання, архітэктурна і па-мастацку аформленая.

ИСКУССТВО мастацтва, ср.; майстэрства, ср.; умельства, ср.

ИСПАРИТЕЛЬ выпарнік, -ка, м.

ИСПОЛНИТЬ І. выканаць. 2. здзейсніць.

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ выкарыстанне, -ння, ср.

ИСПЫТАНИЕ выпрабаванне, -ння, ср.

ИССЛЕДОВАТЕЛЬ даследчык, -ка, м.

Той, хто вывучае, даследуе, што-небудзь з навуковымі мэтамі.

ИТОГ падрахунак, -нку, м., вынік, -ку, м.

К

КАБРИОЛЬ кабрыоль, -ля, м.

Тып ножкі ў стулаў і крэслаў, якія маюць характэрны выгіб і утанчэнне ў напрамку да нізу; любімы тып ножкі ў мэблі стылю ракако.

КАДКА дзежка, -кі, ж.

Драўляная бочка з клёпак.

КАЛЁВКА калёўка, -кі, ж.

Дэкаратыўнае прафіляванае паглыбленне, раўчук, які ідзе уздоўж края дэталі.

КАЛИБР калібр, -ру, м.; ~ОВАННЫЙ калібраваны; ~ ОВАТЬ калібраваць.

КАЛЬКУЛЯЦИЯ калькуляцыя, -ыі, ж.

КАЛОРИМЕТР каларыметр, -ра, м.

КАНАТ канат, -та, м.

КАНТ кант, -та, м.

І. Рабро, край у чым-небудзь (кант дошкі). 2. Абляморўка па краях або па швах у адзенні ў выглядзе каляровага шнурка.

КАНТОВАТЬ кантаваць.

Абчэсваць (брус, дошку) так, каб атрымаўся кант. Кантаваць берявно. 2. Пераварочваць што-небудзь з боку на бок цераз кант (на скрыні надпіс: "Не кантаваць!").

КАПИЛЛЯР капіляр, -ра, м.

КАРАНДАШ карандаш, -ша, м; аловак, алоўка, м.

КАРБАМИД карбамід, -ду, м.

КАРЕТКА карэтка, -кі, ж.

КАРНИЗ карніз, -за, м.

І. Гарызантальны выступ, які завяршае сцяну будынка або робіцца над вокнамі, дзвярамі. 2. Папярочка над акном, дзвярамі для штораў, парцьер.

КАРТА карта, -ты, ж.
Бланк з якімі-небудзь звесткамі (тэхналагічная карта).

КАРТОН кардон, -у, м.
Спецыяльная тоўстая папера.

КАУЧУК каўчук, -ку, м;~ОВЫЙ каўчукавы

КАФЕДРА кафедра, -ры, ж.

КАЧЕСТВО якасць, -ці, ж.
I. Сукупнасць уласцівых прадметаў характэрных адзнак; тое, што робіць прадмет такім, якім ён з'яўляецца. 2. Ступень прыгоднасці, вартасці. Якасць прадукцыі.

КВАЛИТЕТ квалітэт, -та, м.

КЕДР кедр, -ра, м.

КИСТЬ пэндзаль, -дзаля, м.
Прылада для малявання і фарбавання: пучок шчаціння, якое прымацавана да ручкі.

КЛАСС клас, -са, м.
Узровень чаго-небудзь (шурпатасці паверхні).

КЛЕЕВАР клеявар, -ра, м.

КЛЕЕНЫЙ клеены.

КЛЕЙ клей, клею, м.

КЛЕЩИ абцугі, -гоў.
Прылада для выцягвання цвікоў.

КЛЕН клён, -на, м.

КЛЕПКА клёпка, -кі, ж.
Дэталь для вырабу бочак.

КЛИН клін, -на, м.
Завостраны з аднаго боку кавалак дрэва, жалеза.

КОЛЕБАНИЕ хістанне, -ння, ср.

КОЛЕСО кола, ср.; МАХАВОЕ К. махавік, махавое кола.

КОЛЕЯ каляіна, -ны, ж; каляя, -ляі, ж. (чыгуначная К.)

КОЛИЧЕСТВО колькасць, -ці, ж.

КОЛОТЬ калоць.
К. дровы.

КОЛУН калун, -на, м.

КОЛЬЦО 1. колца, -ца, ср. 2(круг)кола,-ла,ср;3(перстень)пярсценак,-нка, м.

КОМБИНАТ камбінат, -та, м.
Дрэваапрацоўчы К.

КОМЕЛЬ камель, -мля, м.
Прылягаючая да кораня частка ствала дрэва

КОМНАТ||А пакой, -коя, м;~НЫЙ пакаёвы.

КОМОД камода, -ды, ж.
Невысокая шафа з шуфлядамі для бялізны і разных дробных рэчаў.

КОМПЛЕКС комплекс, -су, м;~НОСТЬ комплекснасць, -ці, ж;~НЫЙ комплексны.
Два і больш вырабы, якія злучаны зборачнымі дзеяннямі, але прызначаныя для выканання ўзаемазвязаных эксплуатацыйных функцый (напрыклад, набор мэблі для кухні).

КОМПЛЕКТ камплект, -та, м;~ОВАНИЕ камплектаванне, -ння, ср.
Два і больш не злучаных зборачнымі аперацыямі вырабы, але маючыя агульнае эксплуатацыйнае прызначэнне дапаможнага характару (напрыклад, камплект зваротнай тары).

КОМПОЗИЦИЯ кампазіцыя, -цыі, ж.
Пабудова, структура мастацкага аб'екта,які арганізуе кампанент, прыдае прадмету цэльнасць, супадпарадкоўвае яго элементы адзін аднаму і цэламу. Якасць К. прадмета мэблі праяўляецца ў саразмернасці частак і цэлага, зручнасці распалажэння функцыянальных элементаў, саразмернасці прадмета і яго дэталей чалавеку. Да асобных уласцівасцей К. адносяцца сіметрыя і асіметрыя, маштаб, прапорцыі, рытм , метр, колер и г.д.

КОМПОНОВАТЬ кампанаваць.

КОМПОНОВКА кампанаванне,- ння, ср.

КОМПРЕССОР кампрэсар, -ра, м.

КОНВЕЙЕР канвеер, -ра, м.
Прыстасаванне для перамяшчэння вырабаў пры іх апрацоўцы ад аднаго рабочага да другога або для перамяшчэння грузаў.

КОНДИЦИЯ кандыцыя, -цыі, ж.

Якасць, норма, якой павінен адпавядаць той ці іншы тавар, матэрыял.

КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТЬ канкурэнтаздольнасць, -ці, ж.

Здольнасць прадукцыі карыстацца устойлівым ці павышаным попытам на рынку сярод іншай прадукцыі аналагічнага вызначэння.

КОНСЕРВАЦИЯ кансервацыя, -цыі, ж.

Спецыяльная апрацоўка або стварэнне спецыяльных умоў для засцярогі ад псавання (К. драўніны).

КОНСОЛЬ кансоль, -лі, ж.

Прысценны стол, сталешча і падстолле якога маюць выразна аднабаковую арыентацыю,якая абумоўлена установай стала ўпрытык да сцяны.

КОНСТРУКЦИЯ канструкцыя, -цыі, ж; К. ЩИТОВАЯ к.шчытавая; К. БРУСКОВАЯ к. брусковая; К. РАМОЧНАЯ к.рамачная; К. КАРКАСНАЯ к. каркасная.

КОНСТРУИРОВАНИЕ канструяванне, -ння, ср.

КОНСТРУИРОВАТЬ канструяваць;~СЯ канструявацца.

КОНСТРУИРОВАНИЕ ХУДОЖЕСТВЕННОЕ канструяванне мастацкае, ср.

Праектная дзейнасць у сферы дызайна, састаўная частка працэсу стварэння новых прамысловых вырабаў, вызначаных для непасрэднага карыстання чалавекам.

КАНТЕЙНЕР кантэйнер, -ра, м.

Ёмістасць для перавозкі грузаў без упакоўкі.

КОНТРАСТ кантраст, -ту, м;~ИРОВАТЬ кантраставаць ; ~НЫЙ кантрасны.

КОРА кара, -ры, ж. К. дрэва.

КОРЕНЬ корань, -ня, м. К. дрэва.

КОРОБ‖ИТЬ карабаціць, гнуць;~ИТЬСЯ карабаціцца, гнуцца;~ЛЕНИЕ карабачанне, -ння, ср.

КОРОБКА скрынка, -кі, ж.

КОРОТЬЕ каращё, -цця, ср.

Бярвенні невялікай даўжыні.

КОЭФФИЦИЕНТ каэфіцыент, -та, м.

КРАН кран, -на, м.

Грузападымальны механізм.

КРАСИТЕЛЬ фарбавальнік, -ка, м.

Ф. называюць растваральныя фарбавальныя рэчывы, здольныя трывала замацоўвацца на матэрыяле ў выніку іх непасрэднага ўзаемадзеяння.

КРАСИТЬ фарбаваць, маляваць.

КРАСКА фарба, -бы, ж.

І. Рэчыва, якое надае колер прадмету (Масляная фарба, сухая фарба). 2. Колер.

КРЕНЬ крэнь, -ні, ж.

Загана драўніны ў выглядзе мясцовага пашырэння гадавых слаёў.

КРЕСЛО крэсла, ср.

Прадмет мэблі для доўгага сядзення аднаго чалавека пры адпачынку альбо рабоце за сталом, з абавязковай спінкай і, як правіла, апорай для рук.

КРОВАТЬ ложак, -жка, м.

Прадмет мэблі для сна. Абавязкова даецца спінка ў ізгалоўі і, як правіла, у ізножжы. У залежнасці ад шырыні можа быць адзінарным альбо двайным.

КРОМКА кромка, -кі, ж.

КРУГ круг, -га, м.

КРУГЛЯК кругляк, -ка, м.

Кароткае круглае бервяно.

КРЫША дах, -у, м.

Верхняя частка будынка, якая пакрывае яго.

КРЯЖ краж, -жа, м.

Тоўстае бервяно з камлёвай часткі дрэва.

КУБОМЕТР кубаметр, -ра, м. ($м^3$)

КУСОК кавалак, -лка, м.; кусок, -ска, м.

КУСТАРНИК хмызняк, -ку, м.; кусты, -тоў.

КУШЕТКА кушэтка, -кі, ж.
Невялікая канапа з узгалоўем і без спінкі.

Л

ЛАБОРАТОРИЯ лабараторыя, -рыі, ж.

ЛАКИРОВАТЬ лакіраваць.
Пакрыць лакам.

ЛЕБЕДКА лябёдка, -кі, ж.
Прыстасаванне да пад'ёму і перамяшчэння цяжару.

ЛЕЗВИЕ лязо, -за, ср.
І. Востры край прылады, якой сякуць або рэжуць; вастрыё (лязо тапара). 2. Тонкая стальная пласцінка з двума завостранымі краямі для брыцця.

ЛЕНТА стужка, -кі, ж.
С. канвеера.

ЛЕС лес, -су, м.

ЛЕСНИК ляснік, -ка, м.
Даглядчык, ахоўнік лесу.

ЛЕСНИЧЕСТВО ляснiцтва, -тва, ср.
І.Вялікі участак лесу як гаспадарчая адзінка. 2. Упраўленне, якое ведае гэтым участкам.

ЛЕСОМАТЕРИАЛ лесаматэрыял, -лу, м.

ЛЕСОПИЛЕНИЕ лесапілення, -ння, ср.

ЛЕСОПИЛЬНЫЙ лесапільны; ~ня лесапільня, -ні, ж.
Лесапільны завод.

ЛЕСОХИМИЯ лесахімія, -міі, ж.

ЛЕСТНИЦА лесвіца, -цы, ж.; драбіны, -бін.
Прыстаўная лесвіца.

ЛИНИЯ лінія, -ніі, ж.

ЛИПА ліпа, -пы, ж.

ЛИСТВЕННИЦА лістоўніца, -цы, ж.

ЛИСТВЕННЫЙ ліставы.

ЛОТОК латак, -ка, м.

ЛУЩ‖ЕНИЕ лушчэнне, -ння, ср; ~ЕНЫЙ лушчаны; ~ИЛЬЩИК лушчыльнік, -ка, м.; ~ИЛЬНЫЙ лушчыльны; ~ИТЬ лушчыць.

ЛЫЖА лыжа, -жы, ж.

ЛЮК люк, -ка, м.; лаз, -за, м.

М

МАРКЕТРИ маркетры, нескл. ср.
Від мазаікі, пры якім малюнак цалкам састаўляецца з кусочкаў (пласцінак) шпона, якія адрозніваюцца па колеру, тэкстуры і прыразаюцца па контуру адзін да аднаго.

МАРКИРОВКА маркіраванне, -ння, ср.

МАССА маса, -сы, ж.; кавалак, -ка, м.
Мера колькасці рэчыва.

МАССИВНЫЙ масіўны, вялікі, грузны (масіўная мэбля).

МАСТЕР майстар, -тра, м.

МАСТЕРСКАЯ майстэрня, -ні, ж.

МАТЕРИАЛ матэрыял, -лу, м.
Рэчыва, сыравіна, прадметы, з якіх вырабляецца штонебудзь.

МАТОВЫЙ матавы.
Няяркі, пазбаўлены бляску (пра колер якой-небудзь паверхні).

МАТРАЦ матрац, -ца, м.
З'ёмны элемент ложка, уласна пасцель.

МАШИНА машына, -ны, ж.
Механізм, які выконвае карысную работу шляхам ператварэння аднаго віду энергіі ў другі.

МЕБЕЛЬ мэбля, -лі, ж.
Прадметы абсталявання жыллёвых і грамадскіх пакояў, садова-паркавых і іншых месцаў знаходжання чалавека.
М. БЫТОВАЯ м. бытавая
М, якая прызначана для карыстання ў гарадскім, загарадным

і сельскім жыллі, у тым ліку на адкрытым паветры.

М. ВСТРО́ЕННАЯ м. убудава́ная

М., якая ўбудоўваецца ў памяшканні. Роль бакавых и тыльных сценак такой мэблі выконваюць будаўнічыя канструкцыі - сцены і перагародкі.

М. ГНУ́ТАЯ м. гну́тая.

М., галоўныя дэталі якой атрыманы метадам гнуцця з масіўнай драўніны.

М. ДЕ́ТСКАЯ м. дзіцячая.

М. КО́РПУСНАЯ м. ко́рпусная

М., прадметы якой з'яўляюцца сховішчамі; іх змесціва пераважна закрыта глухімі альбо празрыстымі дзвярамі.

М. КУХО́ННАЯ м. ку́ханная.

М. МЯ́ГКАЯ м. мя́ккая

М., прадметы якой прызначаны для забеспячэння адпачынку; вырабляецца з ужываннем эластычных (пругкіх) канструкцый і матэрыялаў.

М. СЕКЦИО́ННАЯ м. секцы́йная

М., якая атрымліваецца з аб'ёмных элементаў „устанаўліваемых адзін на другі ці радам. Магчыма спалучэнне абодвух спосабаў састаўлення секцыйнай мэблі.

М. СТЕЛЛА́ЖНАЯ м. стэла́жная

М., якая фарміруецца метадам умацавання асноўных функцыянальных элементаў (полак, секцый-шкафоў) на апорныя элементы. М.с. забяспечвае найбольш эканомнае выкарыстанне асноўных матэрыялаў у параўнанні з другімі відамі корпуснай мэблі.

М. ТРАНСФОРМИ́РУЕМАЯ м. трансфармава́ная

М., канструкцыя якой дазваляе мяняць яе прызначэнне, напрыклад, ператвараць канапу ў ложак.

М. УНИВЕРСА́ЛЬНО-СБО́РНАЯ м. універса́льна-збо́рная.

М. з уніфіцыраванных дэталей, для якой магчыма разнастайная зборка прадметаў. М. у.-з. не мае здвоеных сценак і мае найменшы расход пліткавых матэрыялаў.

МЭБЛИРО́ВКА мэбліва́нне, -ння, ср.

I. Мэбля, якая знаходзіцца у кватэры і састаўляе яе абсталяванне.2. Працэс абсталявання кватэры мэбляй.

МЕ́ЛКИЙ дро́бны.

МЕЛКОСЛО́ЙНЫЙ дробнаслойны (дробнаслойная драўніна)

МЕ́РИТЬ ме́раць.

МЕ́СТО ме́сца, -ца, ср.

МЕ́ТИК ме́цік, -ка, м.

Трэшчынка ў бервяне, радыяльна адыходзячая ад сэрцавіны

МЕ́ТР ме́тр, -ра, м.

МЕХАНИ́ЗМ механі́зм, -ма, м.

МЕХА́НИК меха́нік, -ка, м.

МИНУ́ТА хвіліна, -ны, ж.; мінута, -ты, ж.

МОЖЖЕВЕ́ЛЬНИК ядло́вец, -лоўцу, м.

МОЗА́ИКА маза́іка, -кі, ж.

Арнаментальны альбо сюжэтны малюнак аднародных частак ці з розных матэрыялаў (каменя, шкла, дрэва і г.д.). З найбольш распаўсюджаных мазаік па дрэву вядомы інкрустацыя, маркетры́, інтарсія.

МОЛОТО́К малато́к, -тка, м.

МОНТИ́РОВАТЬ манці́раваць.

МО́СТИК масто́к, -тка, м.

МО́ЩНОСТЬ магу́тнасць, -ці, ж.

I. Вялікая сіла, уплыў (магутнасць грамадства) 2. Таўшчыня пласта(мінералаў, паветра, вады і інш.). Магутнасць вугальнага пласта. 3. Велічыня, якой вымяраецца колькасць энергіі, выпрацаванай рухавіком за адзінку часу (матор магутнасцю 100 кілават).

МЯ́ГКОСТЬ мя́ккасць, -ці, ж.

Н

НАБО́Р набо́р, -ру, м.

I. Група разных па прызначэнню прадметаў мэблі, выкананых у адзіным мастацкім характары, узгаднённых паміж сабой па размерах, канструкцыі і упрыгожванні. 2. Фарміраванне абліцоўкі наверхні мэбліванага прадмета з кавалкаў шпона, якія падбіраюцца ў адпаведнасці з неабходным узорам ці малюнкам.

НАБРЯКНУТЬ набрыняць

I. Павялічыцца ў аб'ёме ад вільгаці. 2. Тое, што і набухнуць.

НАБУХНУТЬ набрыняць.

I. Павялічыцца, раздацца ў аб'ёме ад вільгаці. 2. Тое, што і набухнуць.

НАГРУЗКА нагрузка, -кі, ж., цяжар, -ру, м., груз, -зу, м.

НАКЛОН нахіл, -лу, м.

НАКОПИТЕЛЬ накапляльнік, -ка, м.

НАНЕСЕНИЕ нанясенне, -ння, ср.

НАПОЛНИТЕЛЬ напаўняльнік, -ка, м.

НАПРАВЛЯЮЩАЯ накіравальнік, -ка, м.

НАСОС помпа, -пы, ж., вадзяны насос.

НАСТИЛ I. насціл, -лу, м.; памост, -ту, м. 2. машчэнне, -ння, ср.; насціланне, -ння, ср.

НАСЫЩЕННОСТЬ (ЦВЕТА) насычанасць, -ці, ж.

Н. - ступень адрознення храматычнага колеру ад ахраматычнага пры аднолькавай іх асветленасці.

НЕПРЕРЫВНЫЙ бесперапынны.

НАТЯЖЕНИЕ нацягванне, -ння, ср.; нацяжэнне, -ння, ср.

НОЖ нож, -жа, м.

НОЖОВКА нажоўка, -кі, ж.

Невялікая ручная пілка.

НОМЕНКЛАТУРА наменклатура, -ры, ж.

Пералік назваў тыпаў вырабаў, якія знешне маюць сваё аблічча і складаюць які-небудзь кампанент.

О

ОБВЕРНУТЬ абвінуць, абгарнуць; укруціць, закруціць; абкруціць

ОБВЯЗКА абвязка, -кі, ж.

ОБДИРКА абдзіранне, -ння, ср.

ОБЕЗЖИРИВАНИЕ абястлушчванне -ння, ср.

ОБЖИГ абпальванне, -ння, ср.

ОБЖИМ абціскание, -ння, ср.; ~АТЬ абціскаць.

ОБЗОЛ абза, -зы, ж.

Непрапіленая частка абрэзанага піламатэрыялу (дошкі з абзой).

ОБИВ‖КА I. (действие) абіванне, -ння, ср.; 2. (материя) абіўка, -кі, ж.; ~ОЧНЫЙ МАТЕРИАЛ абіўны матэрыял.

ОБИТЬ (тканью) абабіць.

ОБКЛАДКА абкладка, -кі, ж.

ОБЛАГОРАЖИВАНИЕ I. наданне высокароднасці; 2. паляпшэнне, -ння, ср.

ОБЛИЦ‖ЕВАТЬ абліцаваць; ~ОВАННЫЙ абліцаваны; ~ОВКА I. (действие) абліцоўванне, -ння, ср.; 2. (материал) абліцоўка, -кі, ж. абліцаванне, -ння, ср.; ~ОВЩИК абліцоўшчык, -ка, м.; ~ОВЩИЦА абліцоўшчыца, -цы, ж.; ~ОВЫВАТЬ абліцоўваць.

ОБМЕР абмер, -ру, м.

ОБОГРЕВ абаграванне, -ння, ср.

ОБОЛОЧКА абалонка, -кі, ж.

ОБОРУДОВАНИЕ абсталяванне, -ння, ср.

Сукупнасць машын, прыбораў, прыстасаванняў, неабходных для чаго-небудзь. Лабараторнае абсталяванне. Абсталяванне завода.

ОБОРУДОВ‖АНИЕ абсталяванне, -ння, ср.; ~АННЫЙ I. абсталяваны. 2. абладжаны, уладжаны; ~АТЬ абсталяваць, абсталёўваць.

ОБРАБ‖АТЫВАЕМОСТЬ апрацавальнасць, -ці, ж.; ~АТЫВАНИЕ апрацоўванне, -ння, ср.; ~АТЫВАТЬ апрацоўваць; ~АТЫВАЮЩИЙ апрацоўчы; ~АТЫВАЮЩАЯ ПРОМЫШЛЕННОСТЬ апрацоўчая прамысловасць; ~ОТЧИК апрацоўшчык, -ка, м.

ОБСЛЕДОВАНИЕ абследаванне, -ння, ср.

ОБРАБОТКА апрацоўка, -кі, ж.

ОБРЕЗАНИЕ абразанне, -ння, ср., абрэзванне, -ння, ср.

ОБРЕЗКА абрэзка, -кі, ж.

ОБРЕЗНО́Й абразны́.

ОБРЕШЕ́ТИНА ла́та, -ты, ж.

Адна з жэрдак, якія радамі прыбіваюцца да кроквау і на якія кладзецца дах, страха.

ОБСЛУ́Ж‖ИВАТЬ абслуго́уваць;~ИВАЮЩИЙ абслуго́уваючы (персанал)

ОБСТРА́ГИВАТЬ абстру́гваць; абгабле́уваць.

ОБТЕ́САННЫЙ абчэ́саны, ачэ́саны.

ОБТЕ́СЫВАНИЕ абчэ́сванне, -ння, ср.

ОБТЯ́ГИВАТЬ абця́гваць

ОБХВА́Т абхва́т, -та, м.

Бытавая мерка для вызначэння прыблізнай таушчыні дрэу і іншых акруглых прадметау, роуная участку акружнасці, які можна абхапіць рукамі. Дуб у тры абхваты.

ОБШИ́ВКА абшыванне, -ння, ср.; аблямоуванне, -ння, ср.

Тонкія габляваныя дошкі, якімі аббіваюць сцены дома.

ОБЩЕЖИ́ТИЕ інтэрна́т, -та, м.

ОБУ́Х абу́х, -ха, м.

Тупая патоушчаная частка сякеры, процілеглая лязу.

ОБЪЁМ аб'ём, -му, м.

I. Велічыня прадмета у даужыню, шырыню і вышыню, выражаная у кубічных адзінках. 2. Аб'ём работ.

ОБЪЁМНЫЙ аб'ёмны.

ОГРАЖДЕ́НИЕ I. загаро́джванне, -ння, ср., абгаро́джванне, -ння, ср.; 2. агаро́жа, -жы, ж.

ОДНОСТОРО́ННИЙ аднабако́вы.

ОКАНТОВА́ТЬ акантава́ць.

I. Апрацаваць камень, дрэва так, каб утварыуся кант, рабро. Акантаваць бервяно. 2. Абшыць край вопраткі палоскай другога матэрыялу для упрыгожвання.

ОКЛЕ́ИВАНИЕ абкле́йванне, -ння, ср.

ОКО́РЕННЫЙ ако́раны.

ОКО́РКА ако́рванне, -ння, ср.

Зняцце кары з бервяна.

ОКРА́СКА афарбо́ука, -кі, ж.

Колер, адценне колеру чаго-, чаго-небудзь.

ОЛИ́ФА пако́ст, -ту, м.

О́ЛОВО во́лава, -ва, ср.

ОЛЬХ‖А́ во́льха, -хі, ж.;~ОВЫЙ альхо́вы.

ОПИ́ЛИВАНИЕ апіло́уванне, -ння, ср.

ОПИ́ЛКИ пілаві́нне, -ння, ср.; апілкі;ДРЕВЕ́СНЫЕ О. драуня́нае пілавінне.

ОПТИМА́ЛЬНЫЙ аптыма́льны.

А.- лепшы з магчымых пры пэуных умовах, найбольш аптымальны з улікам розных фактарау.

ОПЫТ до́след, -ду, м.

Аднауленне якой-небудзь з'явы у штучных умовах з мэтай яе вывучэння; эксперымент.

ОРНА́МЕНТ арна́мент, -ту, м.

Узор, упрыгажэнне, якое складаецца з рытмічна размешчаных элементау.

ОРУ́ДИЕ прыла́да, -ды, ж;~ИЯ ТРУДА́ прыла́ды пра́цы.

ОСВЕЩЕ́НИЕ асвятле́нне,-ння, ср.

ОСИ́НА асіна, -ны, ж.

ОСМО́Л смаля́к, -ка, м.

ОСНА́СТКА асна́стка, -кі, ж., начынне, -ння, ср.

I. Снасці (мачта, парусы і інш.), якімі абсталявана судна. 2. Інструменты, механізмы, мадэлі і іншыя прыстасаванні, неабходныя для работы чаго-небудзь. Астнастка дрэваапрацоучага станка.

ОСНО́ВА асно́ва, -вы, ж.

Ніжняя або унутраная частка, апора чаго-небудзь (драуляная аснова канапы).

ОСТРИЁ вастрые́, -рыя, ср.

I. Тонкі завостраны канец якога-небудзь прадмета. 2. Востры рэжучы край чаго-небудзь: лязо, джала.

ОТВЕРНУ́ТЬ адкруці́ць; вы́круціць

ОТВЕ́РСТИЕ адту́ліна, -ны, ж.; дзі́рка, -кі, ж.

ОТВЕ́РТКА адве́ртка, -кі, ж.

ОТГУ́Л адгу́л, -лу, м.

ОТДЕ́ЛАТЬ (украсить) аздо́біць, упрыго́жыць.

ОТДЕ́Л‖КА І. (действие) апрацо́ўванне, -ння, ср, апрацо́ўка, -кі, ж; аздабле́нне, -ння, ср, упрыго́жванне, -ння, ср. 2. (украшение) аздо́ба, -бы, ж;~ОЧНЫЙ І. апрацо́ўчы, аддзе́лачны;~ОЧНЫЕ РАБО́ТЫ апрацо́ўчыя (аддзелачныя) работы; 2. аздо́бны.

ОТЁСЫВАНИЕ абчэ́сванне, -ння, ср.

ОТЖИМА́ТЬ адціска́ць, адпуска́ць.

ОТКИДН‖О́Й адкідны́;~О́Е СИДЕ́НЬЕ адкідно́е сядзе́нне.

ОТКА́ТКА адка́тка, -кі, ж., адкачванне, -ння, ср.

ОТКЛОНЕ́НИЕ адхіле́нне, -ння, ср.

ОТКРЫ́ТЬ І. адчыні́ць, адкры́ць. 2. пача́ць

ОТНОСИ́ТЕЛЬНАЯ Я́РКОСТЬ (СВЕТА) адно́сная я́ркасць,-ці, ж
А.Я. - адносіна адбіццёвага светлавога патока ад паверхні да падаючага на яе (ацэньваецца каэфіцыентам адбіцця)

ОТПИ́ЛИВАНИЕ адпіло́ўванне, -ння, ср.

ОТРАБО́ТАННЫЙ адпро́блены, адпрацава́ны; зно́шаны.

ОТРУБА́ТЬ адсяка́ць

ОТТА́ИВАНИЕ адтава́нне, -ння, ср.; адта́йванне, -ння, ср.

ОТХО́ДЫ адыхо́ды

ОХВА́Т ахо́п, -пу, м.

ОШИ́БКА памы́лка, -кі, ж.

П

ПАКЕ́Т паке́т, -та, м.

ПА́Р па́ра, -ры, ж.; НАСЫ́ЩЕННЫЙ ПА́Р насы́чаная па́ра

ПАРАБОЛИТИ́ЧЕСКИЙ парабалі́чны.

ПАРКЕ́Т парке́т, -ту, м.

Падлога з маленькіх гладкіх дошчачак, пакладзеных у выглядзе якіх-небудзь геаметрычных фігур, а таксама такія дошчачкі.

ПАРООБРАЗОВА́НИЕ параўтварэ́нне, -ння, ср.

ПАРООЧИСТИ́ТЕЛЬ парааічышча́льнік, -ка, м.

ПАРОПРОВО́Д параправо́д, -да, м.

ПЕНОПЛА́СТ пенапла́ст, -та, м.

ПЕНОПОЛИУРЕТА́Н пенаполіўрэта́н, -ну, м.

ПЕНОРЕЗИ́НА пенарызі́на, -ны, ж.

ПЕ́НЬ пе́нь, -ня, м.

Выступаючы з зямлі астатак спілаванага або зломленага дрэва.

ПЕРГА́МЕНТ перга́мент, -ту, м;~НАЯ БУМА́ГА перга́ментная папе́ра.

ПЕРЕКЛЮЧА́ТЕЛЬ пераключа́льнік, -ка, м. , пераключаннік.

ПЕРЕНАЛА́ДКА пераналá́джванне, -ння, ср.

ПЕРЕРАБО́ТКА пераапрацо́ўка, -кі, ж.

ПЕРИ́ЛА парэ́нчы, -чаў, мн. ; по́ручні, -няў, мн.

Тонкія брусы (каля дзвярэй вагонаў і інш.), за якія трымаюцца рукамі пры пад'ёме або спуску.

ПЕРСПЕКІИ́ВА перспекты́ва, -вы, ж.

І. Від удалячынь з якога-небудзь месца. 2. Спосаб перадачы аб'ёмных прадметаў на плоскасці з улікам змянення ад ступені аддаленасці ад наглядальніка. Законы перспектывы. 3. Планы на будучае (перспектывы развіцця прамысловасці).

ПЕЧА́ТАТЬ І. друкава́ць; 2. фот.пяча́таць

ПИАНИ́НО піяні́на, ср.

Клавішны музычны інструмент з вертыкальна нацягнутымі струнамі.

ПИГМЕ́НТ пігме́нт, -ту, м,

Асобае рэчыва ,якое надае афарбоўку (скуры, фарбе і г.д.).

ПИЛА́ піла́, -лы, ж.

ПИЛЁНЫЙ пілаваны.

ПИЛИТЬ пілаваць.

ПИЛОВОЧНИК пілoвачнік, -ку, м.,пілованнік, -ку
Лесаматэрыялы круглыя для распілоўвання.

ПИЛОМАТЕРИАЛ піламатэрыял, -лу, м.

ПИЛОСТАВ піластаў, -ва, м.

ПИЛОТОЧ пілатачыльшчык, -ка, м.

ПИТАТЕЛЬ сілкавальнік, -ка, м.
Механізм, які прызначаны для выдачы загатовак у станок.

ПИФАГОРИЙСКИЙ піфагарычны.

ПИХТА піхта, -ды, ж.

ПЛАН план, -на, м.

ПЛАНКА планка, -кі, ж.

ПЛАСТИК пластык, -ку, м.; П. ДЕКОРАТИВНЫЙ п. дэкаратыўны.

ПЛАСТИФИКАТОР пластыфікатар, -ра, м
Рэчыва, якое ўводзіцца у састаў палімераў і плёнкаўтваральнікаў для надання ім эластычных якасцей.

ПЛАСТИЧНОСТЬ пластычнасць, -ці, ж.

ПЛАСТМАССА пластмаса, -сы, ж.
Матэрыял, які пры награванні лёгка набывае патрэбную форму і устойліва яе захоўвае.

ПЛАСТЬ пласць, -ці, ж.
Шырокая грань піламатэрыялу.

ПЛАТЁЖЕСПОСОБНОСТЬ плацежаздольнасць, -ці, ж.

ПЛАТИК плацік, -ка, м.
Спецыяльна зроблены уступ велічынёй 2...6 мм.

ПЛЁНКА плёнка, -кі, ж; П. ОБЛИЦОВОЧНАЯ П.абліцовачная.

ПЛИНТУС плінтус, -са, м.
Планка, якая закрывае шчыліну паміж сцяной і падлогай.

ПЛИТА пліта, -ты, ж; П. СТОЛЯРНАЯ п. сталярная; П. ДРЕВЕСНОСТРУЖЕЧНАЯ п. драўнянастружкавая; П. ДРЕВЕСНОВОЛОКНИСТАЯ п. драўнянавалакністая.

ПЛОТНИК цясляр, -ра, м.
Рабочы, які займаецца грубай апрацоўкай драўніны, узвядзеннем драўляных будынкаў, вырабам простай драўлянай мэблі.

ПЛОТНОСТЬ шчыльнасць,-ці, ж.

ПЛОЩАДЬ плошча, -шчы, ж.

ПЛЮЩЕНИЕ 1. пляскание, -ння, ср.; расплёскванне, -ння, ср. 2. плюшчэнне, -ння, ср. (плюшчэнне зубоў у пілах).

ПОБЕГ парастак, -тка, м.
1. Сцябло расліны у самым пачатку свайго развіцця. 2. Пачатак развіцця чаго-небудзь (Парасткі новага жыцця).

ПОВЕРХНОСТЬ паверхня,-ні, ж.

ПОВРЕЖДЕНИЕ пашкоджанне, -ння, ср.

ПОГРЕШНОСТЬ 1. хіба, -бы, ж, хібнасць, -ці, ж; недакладнасць, -ці, ж.

ПОГРУЗКА пагрузка, -кі, ж., гружэнне, -ння, ср.

ПОГРУЗЧИК пагрузчык, -ка, м., гружэннік, -ка, м.

ПОДАЧА падаванне, -ння, ср.

ПОДБОРКА падбіранне, -ння, ср.

ПОДГОТОВКА падрыхтаванне, -ння, ср.

ПОДОКОННИК падаконнік, -ка, м.

ПОДЪЕМНИК падыманнік, ка, м.

ПОЛ падлога, -гі, ж.
Дашчаны, паркетны або іншы насціл, па якім ходзяць у памяшканні.

ПОЛИВИНИЛХЛОРИД полівінілхларыд, -ду, м.

ПОЛИПРОПИЛЕН поліпрапілен, -ну, м.

ПИЛИСТЕРОЛ полістырол, -лу, м.

ПОЛИЭТИЛЕН поліэтылен, -ну, м.

ПОЛИЭФИР поліэфір, -ру, м.

ПОЛКА паліца, -цы, ж.
1. Гарызантальна размешчаны шчытавы элемент у аддзяленнях карпуснoй мэблі. 2. Самастойны прадмет мэблі з функцыяй сховішча, які навешваецца на сцяну (напр., кніжная паліца).

ПОЛОТНО́ палатно́, -на, ср. П.піды.

ПОПЕРЕ́ЧИНА папяро́чына,-кі, ж.

ПОПЕРЕ́ЧНЫЙ папяро́чны.

ПОРО́ДА паро́да, -ды, ж.

ПОРО́К зага́на, -ны, ж., паро́к, -ка. (П. драўніны).

ПОРОПЛА́СТ порапла́ст, -ту, м.

ПОСТА́В паста́ў, -ва, м.
Схема распілоўкі берввна на піламатэрыялы.

ПОТЕ́РИ стра́ты (С. драўніны).

ПОГОНА́Ж пагана́ж, -жа, м;~НЫЙ паганажны.

ПРА́ВКА пра́ўка, -кі, ж. (П.пілы) і апрацоўка, шліфоўка; вастрэнне.

ПРЕГРА́ДА перашко́да, -ды, ж; перапо́на, -ны, ж.

ПРЕДМЕ́Т І. прадмет, -та, м;~Ы ШИРО́КОГО ПОТРЕБЛЕ́НИЯ прадметы штодзённага ужы́тку;~Ы ДОМА́ШНЕГО ОБИХО́ДА рэчы хатняга ужытку. 2. дысцыпліна, -ны, ж. (напрыклад, здаць экзамены па усіх прадметах (дысцыплінах).

ПРЕДПРИЯ́ТИЕ прадпрые́мства, ср.
Вытворчая ці гандлёвая установа.

ПРЕ́СС прэ́с, -са, м.

ПРИ́ВОД пры́вад, -да, м. (П. станка).

ПРИЁМКА прыём, -му, м.; прыманне, -ння, ср.

ПРИЖИ́М І. прыці́ск, -ку, м; прыціска́нне, -ння, ср.; 2. прыціска́ч, -ча, м.;~А́ТЬ прыціска́ць.

ПРИСПОСО́БИТЬ прыстасава́ць
Зрабіць прыдатным, прыладзіць да чаго-небудзь.

ПРИСПОСОБЛЕ́НИЕ прыстасава́нне, -ння, ср.

ПРОДУ́КЦИЯ праду́кцыя, -цыі, ж.
Сукупнасць прадуктаў або асобны прадукт вытворчасці, разумовай працы, літаратуры, мастацтва.

ПРОЕКТИ́РОВАНИЕ праектава́нне, -ння, ср.

ПРОИЗВОДИ́ТЕЛЬНОСТЬ прадукцы́йнасць, -ці, ж.

ПРОИЗВО́ДСТВО вытво́рчасць, -ці, ж.
Выраб усіх неабходных для чалавека прадметаў, прадуктаў харчавання, тавараў. Сродкі вытворчасці - зямля, лясы, воды, нетры, прылады працы, сродкі сувязі і інш.

ПРОКЛА́ДКА пракла́дка, -кі, ж.

ПРОМЕЖУ́ТОК праме́жак, -жку, м.

ПРОМЫ́ШЛЕННОСТЬ прамысло́васць, -ці, ж.
Галіна матэрыяльнай вытворчасці, якая займаецца здабычай выкапняў і сыравіны, іх перапрацоўкай і вырабам неабходных прадуктаў, рэчаў, сродкаў вытворчасці. 2. Сукупнасць прадпрыемстваў якой-небудзь вытворчасці.

ПРОПИ́Л прапі́л, -лу, м.
Частка драўніны, якая ператвараецца ў пілавінне пры распілоўцы.

ПРОПИТА́ТЬ прамачы́ць; насы́ціць.

ПРОПИ́ТКА прамо́чванне, -ння, ср; насычэ́нне, -ння, ср; насы́чванне, -ння, ср.

ПРОПО́РЦИЯ прапо́рцыя, -цыі, ж.
Пэўныя суадносіны велічын элементаў мастацкага твора, асобных элементаў і ўсяго твора цалкам.

ПРОСВЕ́Т прасве́т, -ту, м. (П. пільнай рамкі).
Адлегласць паміж стойкамі пільнай рамкі.

ПРОСТО́Й прасто́й, -то́ю, м.
Вымушанае бяздзеянне, непрадбачнае спыненне работы.

ПРОТОТИ́П прататы́п, -па, м.
Першапачатковы, раней існаваўшы ўзор прадмета, які служыць аб'ектам аналізу, параўнання пры распрацоўцы новага прадмета падобнага прызначэння.

ПРОТРА́ВА І.(действие) пратра́ўліванне, -ння, ср.; 2.(хим.)препарат пратрава, -вы, ж.

ПРОУ́ШИНА праву́шына, -ны, ж.

ПРОЦЕ́СС працэ́с, -су, м.

ПРО́ЧНОСТЬ І. мо́цнасць, -ці, ж.; 2. трыва́ласць, -ці,ж.
Уласцівасць матэрыялаў, канструкцый супраціўляцца вонкаваму цяжару , не разбураючыся і не атрымоўваючы незваротных дэфармацый.

ПРУЖИНА спружына, -ны, ж.

Р

РАБОТА работа, -ты, ж.; праца, -цы, ж.

РАБОЧИЙ рабочы, - чага, м. , працаўнік, -ка, м.
РАЗВОД (зубьев пилы) развод, -ду, м.

РАЗГРУЗКА разгружванне, -ння, ср.

РАЗМЕР памер, -ру, м..

РАЗЪЕМ - разніманне, -ння, ср.

РАМА рама, -мы, ж.

РАМКА рамка, -кі, ж. (пільная р.)

РАМЩИК рамшчык, -ка, м.
Рабочы, які працуе на лесапільнай раме.

РАСКЛАДКА раскладка, -кі, ж.
Загатоўкі, якімі закрываюць канты шчытоў і рамак.
РАСКРАИВАТЬ раскройваць.

РАСКРЯЖЕВКА распілоўка, -кі, ж.

РАСПИЛИВАТЬ распілоўваць.

РАСПИЛОВКА распілоўванне, -ння, ср.

РАСТВОРИТЕЛЬ (хим.) растваральнік, -ку, м.
Лятучая вадкасць, якая спажываецца для растварэння плёнкаўтваральнікаў і давядзення іх раствораў да стану, пры якім яны могуць лёгка наносіцца на паверхню і расцякацца па ёй тонкім слоем.

РАСХОД расход, -ду, м.
Колькасць сыравіны, якая патрэбна для выпрацоўкі адзінкі прадукцыі

РАСЧЕТ разлік, -ку, м.

РЕБРО рабро, -ра, ср.
Лінія перасячэння двух плоскасцей; вузкі востры край чаго-небудзь.

РЕЖИМ рэжым, -му, м. І парадак,-дку; правілы.

РЕЗАНИЕ рэзанне, -ння, ср.

РЕЗИНА гума, -мы, ж.
Эластычны матэрыял, прыгатаваны з каўчуку; рызіна.

РЕЗЬБА разьба, -бы, ж.

РЕЙКА рэйка, -кі, ж.
Частка неабрэзанай дошкі з абзой, якая адпілъваецца пры абрэзванні гэтай дошкі.

РЕЛАКСАЦИЯ рэлаксацыя,-цыі, ж.

РЕМЕСЛЕННИК рамеснік, -ка, м.

РЕМЕСЛО рамяство, -ва, ср.

РЕМОНТИРОВАТЬ рамантаваць.

РЕСПИРАТОР рэспіратар, -ра, м.

РИТМ рытм, рытму, м.
Чаргаванне якіх-небудзь элементаў у пэўнай паслядоўнасці.

РОЛИК ролік, -ка, м.

РОЩА гай, -ю, м.
Нявялікі змешаны або лісцевы лес; дуброва.

РУБАНОК гэбель, -бля,м ; гэблік, -ка, м.; рубанак, -ка,м.
Прылада для стругання дошак.

С

САПРМ (система автоматизированного проектирования мебели)
САПРМ (сістэма аўтаматызаванага праектавання мэблі).

СБЕГ збег, -гу, м.
Памяншанне дыяметра дрэва, бервяна ад камля да вяршыні.

СБОРКА зборка, -кі, ж.

СБРАСЫВАНИЕ скіданне, -ння, ср, скідванне, -ння, ср.

СВЕР || ЛЕНИЕ свідраванне, -ння, ср.;~ЛИЛЬНЫЙ свідравальны.

СВЕС звес, -са, м.
Выступаючая за граніцы асновы частка крышкі стала, сядзення табурэткі і г.д. Яго велічыню канструктыўна прымаюць 10...50 мм.

СВЕ́Т святло́, -ла, ср.

СВЕТЛОТА́ светлата́, -ты, ж.; светласць, -ці, ж.
С. - ступень адрозніванння пэўнага колеру ад чорнага.

СВЕТОСТО́ЙКОСТЬ светаўсто́йлівасць, -ці, ж.

СВЯ́ЗЫВАНИЕ звя́званне,- ння, ср.

СЕБЕСТО́ИМОСТЬ сабеко́шт, -ту, м.
Кошт вырабу адзінкі прадукцыі.

СЕКРЕТЕ́Р сакрэ́тнік, -ка, м.
Шафа камбінаваная з адкідной або высоўнай стальніцай, якая замяняе пісьмовы стол.

СЕ́КЦИЯ се́кцыя, -цыі, ж.
Частка збудавання, канструкцыі; тое, што і блок.

СЕРВА́НТ серва́нт, -та, м.
Шафа для пасуды і сталовай бялізны, верхняя паверхнасць якой прызначана для падрыхтоўчых работ пры сервіроўцы абедзеннага стала.

СЕРДЦЕВИ́НА (дерева) стры́жань, -жня, м.

СЕРДЦЕВИ́ННЫЙ стрыжнёвы.

СЕЧЕ́НИЕ сячэ́нне, -ння, ср.

СИ́ЛА сíла, -лы, ж.

СИНЕВА́ сíнь, -ні, ж.
Загана драўніны.

СКА́ЛЫВАТЬ ско́лваць; ~СЯ ско́лвацца

СКАМЕ́ЕЧКА зэдлік, -ка, м.
Невялікі услон; услончык.

СКАМЕ́ЙКА ла́ўка, -кі, ж.
1. Прыстасаванне для сядзення на некалькі чалавек: дошка або рад планак, прымацаваных да ножак. 2. Невялікая лава ў памяшканні.

СКАМЬЯ́ ла́ва, -вы, ж; ла́ўка, -кі, ж; усло́н, -на, м.
Прадмет мэблі для пасадкі некалькіх чалавек, прадстаўляючы сабой дошку (альбо некалькі дошак) на стойках. Як правіла, робіцца без спінкі.

СКЛА́Д скла́д, -да́, м.

СКЛЕ́ИВАНИЕ склейванне, -ння, ср.

СКЛЕ́ИВАТЬ скле́йваць

СКЛЕ́ИТЬ скле́іць.

СКО́БА кля́мар, -ра, м.

СКО́БЛИТЬ скрэ́бці

СКОБЯН||О́Й жале́зны;~НЕ ТОВА́РЫ жале́зныя тава́ры.

СКОЛЬЖЕ́НИЕ слíзганне, -ння, ср.

СЛЕ́ШЕР сле́шар, -ра, м.
Мнагапільны станок для папярочнага распілоўвання.

СЛО́Й сло́й, -я, м; пла́ст, -та, м.

СНИЖ||А́ТЬ зніжа́ць, паніжа́ць;~А́ТЬСЯ зніжа́цца; паніжа́цца; ~Е́НИЕ зніжэ́нне, -ння, ср.; паніжэ́нне, -ння, ср.

СОЕДИНЕ́НИЕ злучэ́нне, -ння, ср.; спалучэ́нне, -ння, ср.

СОЗДА́НИЕ стварэ́нне, -ння, ср.

СОПРЯ||ГА́ТЬ спалучаць;~ЖЕ́НИЕ спалучэ́нне, -ння, ср; ~ЖЕННОСТЬ звязанасць, -ці; спалучанасць, -ці, ж;~ЖЕ́ННЫЙ звя́заны, спалу́чаны.

СО́РТ со́рт, -ту, м.
Тое, што і гатунак (дошкі першага сорту).

СОРТИМЕ́НТ сартыме́нт, -ту, м.

СОРТИРО́ВКА (действие) сартава́нне, -ння, ср.; (машина) сартавальня, -ні, ж.

СОСНА́ хво́я, -і, ж.; сасна, -ны, ж.

СОФА́ сафа́, -фы, ж.
Разнавіднасць канапы, нізкае ложа для адпачынку з невысокай спінкай і бакавінамі (падлакотнікамі)

СПЕЦИФИКА́ЦИЯ спецыфіка́цыя, -цыі, ж.

СПИ́ЧКИ запа́лкі, -кі, ж.
Тонкая драўляная палачка са спецыяльным сярністым рэчывам на адным з канцоў для здабывання агню.

СРА́ЩИВАНИЕ зро́шчванне, -ння, ср.; злучэ́нне, -ння, ср.

СРУБ зруб, -ба, м.

Драўлянае збудаванне з бярвенняў, якое злучана ў чатырохвугольныя вянкі, пакладзеныя адзін на адзін.

СТАНДАРТ стандарт, -та, м.; ~ИЗАЦИЯ стандартызацыя, -цыі, ж.

СТАНИНА станіна, -ны, ж.

СТАНОК станок, -нка, м.; варштат, -та, м.

СТАНОЧНИК станочнік, -ка, м.

СТАНЦИЯ станцыя, -цыі, ж. (С. для акорвання).

СТВОЛ (дерева) ствол, -ала, м.

СТЕКЛО шкло, шкла, ср.; ЗЕРКАЛЬНОЕ С. люстранае шкло.

СТЕКЛОПЛАСТИК шклапластык, -ка, м.

СТЕЛЛАЖ стэлаж, -жа, м.

Тып мэблі, прадстаўляючы сабой многаярусную сістэму з апор і паліц. С. шырыной у адзін пралёт па высаце 1200-1500 мм называецца этажэркай.

СТИЛЬ стыль, стылю, м.

Гістарычна склаўшаяся, адносна устойлівая ва ўсе часы агульнасць сродкаў мастацкай выразнасці, вобразнасці прыёмаў, характарызуючых твор мастацтва ці сукупнасць твораў. С. выяўляецца ў творах розных відаў мастацтва і архітэктуры, у дызайне, вырабах рамеснай вытворчасці, у літаратуры, формах паводзін і г.д.

С. АМПИР с. ампір, -ру, м.

С. у архітэктуры і мастацтве першых трох дзесяцігоддзяў 19в. Узнік у Францыі ў часы імперыі Напалеона (адгэтуль назва). Арыентаваны на ўзоры антычнага мастацтва. Для А. характэрны манументальныя формы, актыўнае выкарыстанне ваеннай эмблематыкі, адлюстраванне доспехаў, лаўравых вянкоў, арлоў і іншых матываў, увасабляючых магутнасць, сілу, вялікасць.

С. БАРОККО с. бароко, ср.

Галоўны ў еўрапейскім мастацтве канца 16-сяр.18 ст., прыйшоўшы на змену с. Адраджэння. Для Б. характэрны велічнасць, дэкаратыўная пышнасць, складанасць і мудрагелістасць формаў, кантрастныя спалучэнні аб'ёмаў, эфектная гульня святла і ценяў.

У 18 в. Б. эвалюцыяніруе да грацыёзнага с. ракако.

С. БИДЕРМЕЙЕР. с. бідэрмейер, -ра, м.

Стылявы напрамак, які развіваўся галоўным чынам у нямецкім і аўстрыйскім мастацтве каля 1815 - 1848 гг. У аснове Б. ляжыць перапрацоўка форм с. ампір, а таксама бароко і ракако ў духу хатняй утульнасці, інтымнасці. Назву атрымаў у сяр. 50 -ых гг. 19 ст. па прозвішчу літаратурнага героя, дабрадушнага абывацеля.

С. ВОЗРОЖДЕНИЕ, или РЕНЕССАНС с. Адраджэнне, -ння, або Рэнесанс, -су, м.

Адраджэннем (Рэнесансам) называюць эпоху пераходу культуры краін Заходняй і Цэнтральнай Еўропы ад сярэдневяковай да культуры новага часу.

Прыблізныя храналагічныя межы А. у Італіі - 14-16 ст., у другіх краінах - канец 15-16 ст. Назва стылю выразіла тэндэнцыю эпохі - зварот да антычнай культурнай спадчыны. С.А. прыйшоў на змену гатычнаму с. Эвалюцыя с.А. прывяла да ўзнікнення с. бароко.

С. ГОТИЧЕСКИЙ (ГОТИКА) с. Гатычны (готыка), -кі, ж.

Заключны этап развіцця сярэдневяковай культуры Еўропы. Нарадзіўся ў Францыі ў сяр. 12 ст., праіснаваў да 15 ст., месцамі да 16 ст. Яго развіццё звязана з ростам гарадоў, развіццём рамяства, панаваннем царквы ў грамадскім жыцці і культуры.

С. КЛАССИЦИЗМ с. класіцызм, -му, м.

К. - напрамак у мастацтве 17 - пач. 19 ст., галоўная рыса якога - зварот да ўзораў і формаў антычнага мастацтва. С.К. прыйшоў на змену с. ракако і завяршыўся ампірам.

С. МОДЕРН с. мадэрн, -ну, м.

М. - напрамак у мастацтве канца 19 - пач. 20 ст., развіваўся да першай сусветнай вайны. У арнаменце, дэкоры і абрысах мэблі гэтага напрамку пераважваюць стылізаваныя раслінныя матывы, манерныя, як бы цякучыя, лініі, характар якіх рэзка адрозніваецца ад строгіх упарадкаваных пабудоў класічнага арнаменту.

С. РОКОКО с. ракако, нескл., ср.

С., атрымаўшы развіццё ў еўрапейскім мастацтве перш. пал. 18 ст. Р. змяніў стыль бароко. У мэблі сталі пераважваць мудрагеліста выгнутыя паверхні. Сярод улюбёных дэкаратыўных матываў Р. - стылізаваныя адлюстраванні ракавін, завіткі

на раслінныя матывы.

С. РОМА́НСКИЙ с. рама́нскі, -кага,

Р.С. быў першай мастацкай сістэмай сярэднявечча. Для гэтага с. характэрны прымітыўныя канструкцыі, груваздкія і вялікія формы.

СТИЛИЗА́ЦИЯ стылізацыя, -цыі, ж.

Мэтанакіраванае аднаўленне якога-небудзь стылю, наданне форме прадметаў прыкметаў, адпавядаючых якому-небудзь стылю, пераймание яго вонкавых формаў. С., у адрозненне ад стылю, павярхоўна, спрошчана, ганьбуе сутнасць прадмета, а то і супярэчыць ёй.

СТО́ИМОСТЬ ко́шт, -ту, м.; ва́ртасць, -ці, ж.

СТО́Л сто́л, стала́, м.

Прадмет мэблі, прызначаны для размяшчэння прадметаў, неабходных для выканання розных работ, прыняцця ежы і г.д.

СТОЛЯ́Р сталя́р, -ра, м.

СТОЛЯ́РНО-СТРОИ́ТЕЛЬНЫЕ ИЗДЕ́ЛИЯ сталя́рна-будаўні́чыя вырабы, мн.

СТОРОНА́ бо́к, -ку, м.; старана́, -ны, ж.

СТРОГ || А́НИЕ струга́нне, -ння, ср.;~А́ЛЬНЫЙ струга́льны; габлява́льны;~ЛЬЩИК струга́льшчык, -ка, м.;~А́ТЬ струга́ць; габлява́ць;~А́ТЬСЯ струга́цца; габлява́цца.

СТРОГА́ТЬ габлява́ць.

Апрацоўваць гэблем паверхню драўніны, каб зрабіць яе гладкай (габляваць дошкі).

СТРУ́ЖКА стру́жка, -кі, ж.

СТУ́Л крэ́сла, -ла, ср.; сту́л, сту́ла, м.

Прадмет мэблі для сядзення чалавека. С. - сядзенне са спінкай, з падлакотнікамі - крэсла, без спінкі - зэдлік.

СТЯ́ЖКА І. (действие) сцягванне, -ння, ср; 2.(деталь) сця́жка, -кі, ж.

СУНДУ́К ку́фар, -фра, м.; скры́ня, -ні, ж.;~ЧО́К (уменьш.) куфэ́рак, -рка, м.; скры́нка, -кі, ж.

Прадмет корпуснай мэблі, прадстаўляючы сабой скрынку з

адкідной па доўгай старане векай; служыць сховішчам для бялізны і адзення.

СУЧО́К сучо́к, -чка, м.

СУШИ́ЛКА сушы́лка, -кі, ж.

СУ́ШКА су́шка, -кі, ж.

СЧЁТЧИК лічы́льнік, -ка, м.

СЫРЬЁ сырaві́на, -ны, ж.

Т

ТАБЛИ́ЦА таблі́ца, -цы, ж.

ТА́РА та́ра, -ры, ж.

ТАХТА́ тахта́, -ты, ж.

Працяйшы від мэблі, прызначаны для ляжання. Прадстаўляе сабой матрац на апорах.

ТЕКСТУ́РА тэксту́ра, -ры, ж.

Рысунак паверхні якога-небудзь матэрыялу, які абумоўлены яго унутранай будовай; характар Т. дрэва залежыць таксама ад пароды і віду разрэзу.

ТЕЛЕ́ЖКА цяле́жка, -кі, ж.

ТЕРМООБРАБО́ТКА тэрмаапрацо́ўванне, -ння, ср.

ТЕРМОПА́РА тэрмапа́ра, -ры, ж.

ТЕРМО || ХИМИ́ЧЕСКИЙ тэрмахімі́чны;~ПЛАСТИ́ЧНЫЙ тэрмапластычны; ~РЕАКТИ́ВНЫЙ тэрмарэакты́ўны.

ТЕСА́ТЬ часа́ць; склюдава́ць.

ТЕ́ХНИКА тэ́хніка, -кі, ж.

ТЕХНОЛО́ГИЯ тэхнало́гія, -гіі, ж.

ТКА́НЬ ткані́на, -ны, ж.

ТОЛЩИНА́ таўшчыня́, -ні, ж.

ТОКС || И́ЧНОСТЬ таксі́чнасць, -ці, ж;~И́ЧНЫЙ таксі́чны.

ТО́ПОЛЬ тапо́ля, -лі, ж.

ТОПО́Р сяке́ра, -ры, ж.; тапо́р, -пара́, м.

ТОРЕ́Ц тарэ́ц, -рца́, м.

ТОРЦО́ВКА тарцаванне, -ння, ср.

ТО́ЧНОСТЬ дакла́днасць, -ці, ж.; акура́тнасць, -ці, ж.

ТРАНСПОРТЕ́Р транспарцё́р, -ра, м.

ТРАНСПОРТИРО́ВКА транспартоўка, -кі, ж.

ТРЕ́ЩИНА трэ́шчына, -ны, ж.

ТРЕЛЬЯ́Ж трэлья́ж, -жа, м.
Трохстворкавая люстра.

У

УВЛАЖНЯ́ТЬ увільгатня́ць.

У́ГОЛ ву́гал, -гла, м.

УДАЛЕ́НИЕ аддале́нне, -ння, ср.

УКЛА́ДКА укла́дка, -кі, ж.; складванне, -ння, ср.

УКЛА́ДЧИК укла́даннік, -ка, м.; укладваннік, -ка, м.

УКЛО́Н ухі́л, -лу, м.; нахі́л, -лу, м.; схі́л, -лу, м.
Н.у пілаў лесапільнай рамы.

УКРЫ́ВИСТОСТЬ укры́вістасць, -ці, ж.
Здольнасць пігментаў схаваць пафарбаваную паверхню пад слоем новай фарбы.

УНИФИКА́ЦИЯ уніфіка́цыя, -цыі, ж.
Прывядзенне розных відаў прадукцыі і сродкаў яе вытвор – часці да найменшага ліку тыпараамераў, марак, уласцівасцяў і г.д.

УПАКО́В||КА упакоўванне, -ння, ср. ~АТЬ упакаваць, спакаваць; ~ЩИК упако́ўваннік, -ка, м.

УСТО́ЙЧИВОСТЬ усто́йлівасць, -ці, ж.

УЧЁТ улі́к, -ку, м.

Ф

ФА́БРИКА фа́брыка, -кі, ж.

ФАКТУ́РА факту́ра, -ры, ж.
Пабудова паверхні, якая характарызуецца ступенню і характарам няроўнасцяў. Ф. залежыць ад прыроды матэрыялу, спосабу яго апрацоўкі і аздаблення.

ФА́ЛЬЦ фальц, фа́льца, м.
Прамавугольнае паглыбленне, выступаючая частка, якая атрымалася пры выбіранні раўчука (фальца), носіць назву губкі. Фальц з роўнымі старанамі называюць таксама чвэрцю.

ФАНЕ́РА фане́ра, -ры, ж.; Ф. КРА́СНОГО ДЕ́РЕВА ф. чырво́нага дрэ́ва; АВИАЦИО́ННАЯ Ф. авіяцы́йная ф.; ТРЕХСЛО́ЙНАЯ Ф. трохслаёвая ф.; ~НЫЙ ЛИСТ фане́рны ліст.

ФАСА́Д фаса́д, -да, м.
Пярэдняя галоўная частка будынка, якая выходзіць на вуліцу.

ФА́СКА фа́ска, -кі, ж.
Зрэзанае вострае рабро канта дэталі.

ФАЦЕ́Т фацэ́т, -та, м.
Скошаная адносна наружнай паверхні шкла паліраваная палоса шырынёй 15-25 мм, якая абрамляе шкляны прадмет па ўсяму перыметру.

ФЕНО́Л фено́л, -лу, м.; ~ОВЫЙ фено́лавы.

ФИЛЁНКА філё́нка, -кі, ж.
Шчыток, які уложаны унутр рамкі.

ФОРМАЛЬДЕГИ́Д фармальдэгі́д, -ду, м.

ФРА́КЦИЯ фра́кцыя, -цыі, ж.
Састаўная частка сумесі аднаго памеру.

ФРАМУ́ГА фраму́га, -гі, ж.
Верхняя створка акна ці дзвярэй.

ФРЕЗЕРОВА́НИЕ фрэзерава́нне, -ння, ср.

ФРОНТО́Н зако́т, -та, м.
Верхняя частка фасада ў будынку; франтон.

ФУГА́НОК фуга́нак, -нка, м.
Вялікі гэбель, які прызначаны для канчатковага (чыставога) стругання плоскіх паверхняў.

ФУГОВА́НИЕ фугава́нне, -ння, ср.

Х

ХВО́ЙНЫЙ хво́йны,

ХЛЫ́СТ хлы́ст, -та, м.
Ствол спіленага дрэва без галін.

ХО́Д хо́д, -ду, м.
Х. пільнай рамкі.

ХРАНЕ́НИЕ захоўванне, -ння, ср.

Ц

ЦАПА́ПКА дра́нка, -чкі, ж.
Цесля́рская прылада – двухрожка, якой абазначаюць на бервяне або на дошцы лініі для паза.

ЦВЕ́Т ко́лер, -ру, м.; КРА́СНЫЙ ЦВЕ́Т чырво́ны ко́лер; ОСНОВНЫЕ ЦВЕТА асноўныя колеры.
К. – адчуванне, узнікаючае ў органе зроку чалавека ад фізіялагічнага ўздзеяння на сятчатку вока светавых хваляў (электрамагнітных выпучэнняў).

ЦЕЛЛЮЛО́ЗА цэлюло́за, -зы, ж.
Рэчыва, якое атрымліваецца з хімічна апрацаванай драўніны і ідзе на выраб паперы, штучнага шоўку і інш.

ЦЕНА́ цана́, -ны, ж.

ЦЕ́ПЬ ланцу́г, -га, м.
1. Прыстасаванне для прывязвання, падымання грузаў, перадачы руху і іншых мэт, якое складаецца з металічных звёнаў, паслядоўна счэпленых адно з другім. 2. У электратэхніцы: сукупнасць праваднікоў, крыніц і прыёмнікаў электрычнай энергіі, якія ўтвараюць замкнуты шлях для працякання электрычнага току. Электрычны ланцуг.

ЦЕХ цэх, -ха, м.

ЦО́КАЛЬ цо́каль, -ля, м.
1. Ніжняя частка будынка, прадмету мэблі і г.д. 2. Металічная частка электрычнай лямпачкі.

Ч

ЧАСТИ́ЦА часці́нка, -кі, ж.

ЧЕРВОТО́ЧИНА чарвято́чына, -ны, ж.
Загана драўніны.

ЧИСТОТА́ (ЦВЕ́ТА) чысціня́, -ні́, ж.; чыстата́, -ты́, ж.
Ч. – частка манахраматычнага колеру ў сумесі з белым пры пастаяннай яркасці сумесі.

Ш

ШАЛЕВА́ТЬ шалява́ць.
Абіваць тонкімі дошкамі (шалёўкай) сцены хаты.

ШЕЗЛО́НГ шэзло́нг, -га, м.
Разнавіднасць крэсла, мае падоўжанае сядзенне; прызначанае для адпачынку паўлежачы.

ШЕРОХОВА́ТОСТЬ 1. шурпа́тасць, -ці, ж.; 2. няро́ўнасць, -ці, ж.

ШЕРХЕ́БЕЛЬ шархе́бель, -ля, м.; шарху́бель, -ля, м.

ШИ́БЕР шы́бер, -ра, м.

ШИП шып, шыпа, м.

ШИРИНА́ шырыня́, -ні, ж.

ШИФОНЬЕ́Р шыфанье́р, -ра, м.
Шафа для бялізны, адзення і дробных рэчаў.

ШКА́НТ шка́нт, шка́нта, м.

ШКАФ ша́фа, -фы, ж.
Прадмет мэблі, які прызначаны для эксплуатацыі ў якасці сховішча.

ШЛИФОВА́ТЬ шліфава́ць,
1. Апрацоўваць паверхню, каб зрабіць яе гладкай, а таксама даводзіць што-небудзь да пэўнай формы. Шліфаваць стол. Шліфаваць брыльянты. 2. Удасканальваць, паляпшаць. Шліфаваць майстэрства. Шліфаваць стыль артыкула.

ШПАКЛЕВА́ТЬ шпаклява́ць,

Замазваць спецыяльным саставам шчыліны і няроўнасці, падрыхтоўваючы паверхню да фарбавання, паліравання.

ШПА́ЛА шпа́ла, -лы, ж.

Падкладка пад рэйкі.

ШПИНГАЛЕ́Т шпінгале́т, -та, м.

Металічная засаўка для акон ці дзвярэй.

ШПО́Н шпо́н, шпо́на, м.; Ш. СТРО́ГАННЫЙ ш. стру́ганы; Ш. ЛУЩЁНЫЙ ш. лу́шчаны.

ШПУ́НТ шпу́нт, шпу́нта, м.;~О́ВАННЫЙ шпунтава́ны;~О́ВКА шпунтаванне, -нння, ср.

ШТАБЕЛЕВА́НИЕ штабелява́нне, -ння, ср.

ШТАБЕЛЕУКЛА́ДЧИК штабелеўкладаннік, -ка, м.

ШТАБЕЛЁР штабялёр, -ра, м.

ШТА́БЕЛЬ шта́бель, -ля, м.

Роўна складзеныя адзін на адзін рады дошак, бярвенняў.

ШТА́ПИК шта́пік, -ка, м.

Брускі, якія прымяняюцца для замацоўвання ўстаноўленых у чвэрці шкла або філёнак.

ШУРУ́П шру́ба, -бы, ж.

ШУРУПОУДЕ́РЖИВАЕМОСТЬ шрубаўтры́млiваемасць, -ці, ж.

ШИ́РМА шы́рма, -мы, ж.

Складная пераносная перагародка для выгаражвання функцыянальнай зоны ў комнаце.

Щ

ЩЕПА́ шчэ́пка, -кі, ж.

ЩЕПОВО́З шчэпкаво́з, -за, м.

ЩИ́Т шчы́т, -та, м.

Э

ЭКЛЕ́КТИКА экле́ктыка, -кі, ж.

Э. ў мастацтве - спалучэнне разнародных мастацкіх

элементаў, механічнае злучэнне розных стыляў; звычайна Э. узнікае ў перыяд упадку вялікіх мастацкіх напрамкаў.

ЭКОНО́МИКА экано́міка, -кі, ж.

ЭКОНОМИ́ЧНОСТЬ эканамі́чнасць, -ці, ж.

ЭКОНО́МИЯ экано́мія, -міі, ж.

ЭКСПЛУАТА́ЦИЯ эксплуата́цыя, -цыі, ж.

Э́КСПОРТ э́кспарт, -ту, м.

ЭЛЕВА́ТОР элева́тар, -ра, м.

ЭЛЕКТРОДВИ́ГАТЕЛЬ электрарухаві́к, -ка, м.

ЭРГОНО́МИКА эргано́міка, -кі, ж.

Навука, комплексна вывучаючая заканамернасці узаемадзейнасці чалавека з тэхнічнымі сродкамі, прадметам дзейнасці і навакольным асяроддзем, г. зн., што складае так наз. чалавечы фактар.

ЭСТАКА́ДА эстака́да, -ды, ж.

ЭТА́Ж паве́рх, -ха, м.

ЭФФЕКТИ́ВНОСТЬ эфекты́ўнасць, -ці, ж.

Ю

ЮВЕЛИ́Р ювелі́р, -ра, м.;~НЫЙ ювелі́рны.

Ю́ЖНЫЙ паўдне́вы.

Ю́НОСТЬ юнацтва , - а, ср.

ЮРИДИ́ЧЕСКИЙ юрыды́чны.

ЮРИ́СТ юры́ст.

Я

ЯДРО́ ядро́, -ра́, ср. (Я. дрэва).

Я́СЕНЬ я́сень, -ня.

Я́РУС, -са, м.

1. Рад гарызантальна размешчаных прадметаў. 2. Сярэдні або верхні паверх у глядзельнай зале.

ЯЩИК шуфляда, -ды, ж.; скрынка, -кі, ж.; скрыня, -ні, ж. Скрынка ў стале, шафе, камодзе.

ТЕРМИНОЛОГИЧЕСКИЙ РУССКО-БЕЛОРУССКИЙ СЛОВАРЬ ПО ДЕРЕВООБРАБОТКЕ

Составители: Янушкевич Антон Антонович, Барташевич Александр Александрович, Бруевич Юлиан Александрович

Минск, БТИ им.С.М.Кирова

На белорусском языке

ТЭРМІНАЛАГІЧНЫ РУСКА-БЕЛАРУСКІ СЛОЎНІК ПА ДРЭВААПРАЦОЎЦЫ

Складальнікі: Янушкевіч Антон Антонавіч, Барташэвіч Аляксандр Аляксандравіч, Бруевіч Юліян Аляксандравіч

Рэдактар і карэктар М.П.Мурашка

Падпісана на друку I.II.9I. Фармат 60x84[I]/I6.

Друк афсетны. Ум.друк.арк.3,5.Ум.фарбаадбіт 3,5.Ул.-выд.арк.3,0

Тыраж 500 экз. Заказ 455 . Цана 60 к.

Беларускі ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга тэхналагічны інстытут імя С.М.Кірава. 220630. Мінск, Свярдлова, I3а.

Аддрукавана на ратапрынце Беларускага ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга тэхналагічнага інстытута імя С.М.Кірава. 220630. Мінск, Свярдлова,I3.